

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

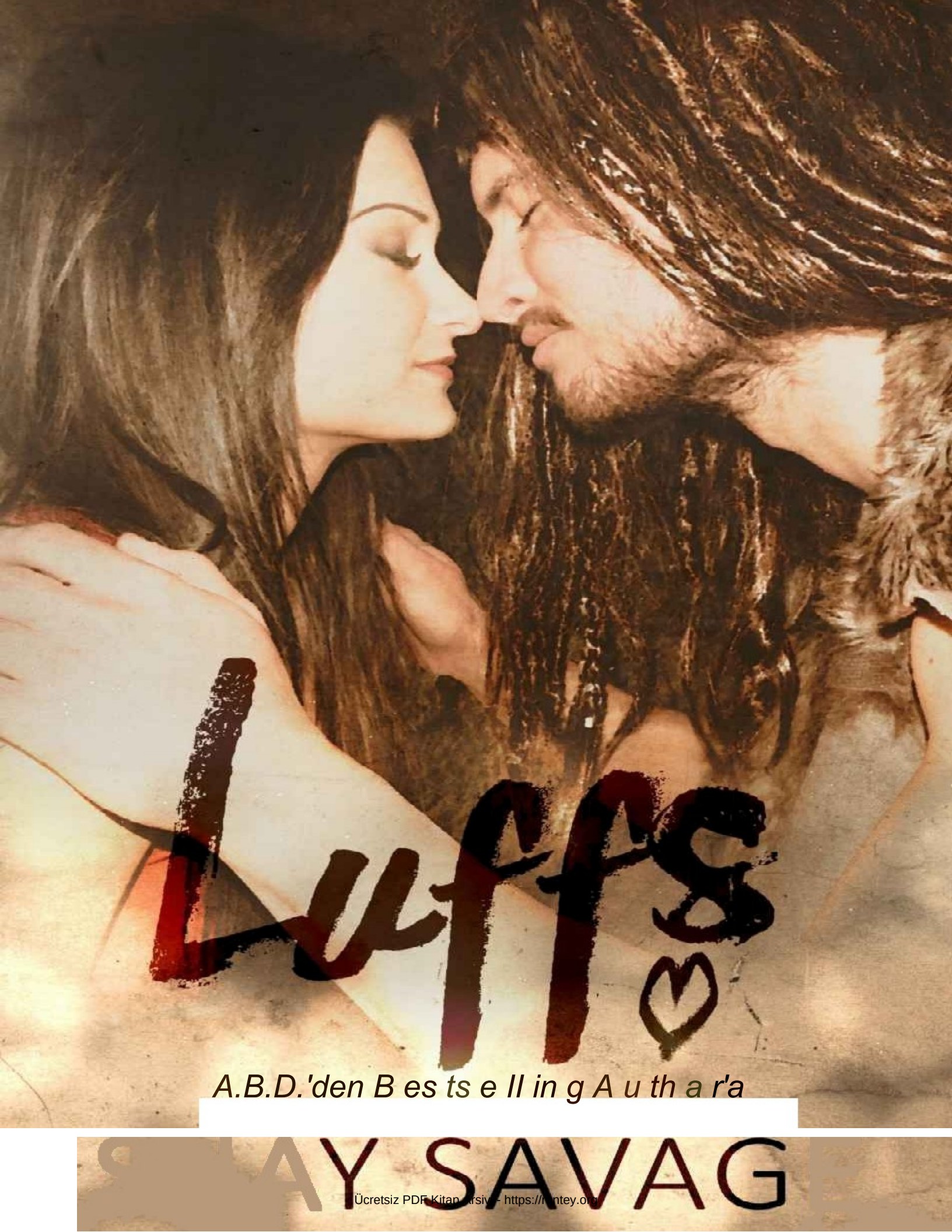
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A.B.D.'den B es ts e ll in g A u th a r'a

SLAY SAVAG

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Luffs

Shay Savage

OceanofPDF.com

Telif Hakkı © 2018 Shay Savage
Tüm Hakları Saklıdır

Düzenleme: Chayasara

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, yazar Shay Savage'ın açık izni olmaksızın -inceleme ya da eleştiri yazılarında yer alan kısa alıntılar ya da aktarmalar dışında- bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere hiçbir elektronik ya da mekanik yolla çoğaltılamaz.

Bu kitaptaki karakterler ve olaylar hayal ürünüdür veya hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir ve yazar tarafından amaçlanmamıştır.

Kapak resmi Jada D'Lee Designs
tarafından yapılmıştır

OceanofPDF.com

Yazarın Notu

2014 yılının Şubat ayından beri okuyucularım benden şunları yazmamı istiyor

Elizabeth/Beh'in bakış açısından *Transcendence*. Çeşitli nedenlerden dolayı bu fikre hep karşı çıktım. Bir hikayeyi bitirdiğimde, onunla işim bitmiş demektir. Eski karakterleri tekrar ziyaret etmektense yeni karakterlerin peşinden gitmeyi tercih ederim. Ayrıca *Transcendence*'in güzelliğinin bir kısmının da sadece Ehd'in saf ve basit gözlerinden anlatılması olduğunu düşünüyorum.

İmza günlerine ve konferanslara katıldığımda, okuyucular kaçınılmaz olarak *Aşkılık*'a duydukları sevgiden bahsediyorlar. Yeni bir okuyucuya konsepti açıkladığımda, Ehd ve Beh arasındaki ilişki beni her zaman gülümsetiyor. Çünkü

Transcendence sesli kitabı hazırlanırken karakterler yeniden ortaya çıktı. Beh'e bir ses vermenin zamanı geldi diye düşündüm. Bunu hepimiz için bir tatil hediyesi olarak düşünün çünkü bunları yazacağımı hiç düşünmemiştim!

Eğer *Transcendence*'ı hiç , bunların çoğunu anlamayacaksınız. Bu tek başına bir kitap değil, önemli konulara bir bakış Ehd ile Beh'in hayatındaki olaylar. Yine de okumaktan çekinmeyin, ancak aynı hissi . *Luffs*, Ehd ve Beh'in tüm hikayesinin yeniden anlatımı olmasa da sadece Beh'in bakış açısından. Beh'in bakış açısı size onun zihniyeti hakkında biraz fikir verecek, size bazı yeni sahneler sunacak ve umarım size biraz neşe verecektir.

Hepinize çok

selamlar! Shay Savage

OceanofPDF.com

İçindekiler

[Yazarın Notu](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9 Yazarın](#)

[Son Notu](#)

[Shay Savage Yazarına Ait Diğer Kitaplar](#)

[Kindle Unlimited-Ücretsiz Okuyun!](#)

[Yazar Hakkında](#)

[*OceanofPDF.com*](https://OceanofPDF.com)

Bölüm 1

"Eskiden olduğum yere geri dönmem gerekiyor. Ne olduğunu bilmiyorum ama her ne olursa babam bunu . , başladığım yerde olmam gerekiyor."

Sanki birkaç dakika önce babamın laboratuvarındaydım. Babamın çalıştığı ve annemin Macaristan'daki arkeolojik kazılarından birine ait özel bir serginin bulunduğu doğal tarih müzesine sınıf gezisine gitmiştim. Babamın laboratuvarında takılmak için gruptan ayrılmıştım ki olağanüstü bir şey oldu.

Babam solucan delikleriyle ilgili bir fizik deneyi üzerinde çalışıyordu. Her nasılsa, ekipmanlarını kurcalarken, yaptığı cihazı tetiklemiştim. Etrafımı parlak bir ışık sardı ve sanki içim çıkıyormuş gibi hissettim. Bir an sonra kendimi yerdeki bir , bir mağara adamının pejmürde yüzüne bakarken buldum.

Beni delikten çıkarıp bir tarlaya sürükledi. Şimdi, bir vadi tabanının sadece birkaç metre yukarısındaki bir kaya duvarına yuvalanmış bir mağaranın girişinde duruyorum ve önümde açıkça bir mağara adamı var.

Uzun boylu, kaba ve vahşi genç adam eğiyor ve gözlerini kısıyor. Ağzıma bakıyor ve tekrar kolumu tutmak için hamle yapıyor. Geri çekiliyorum ve üzerimde yükselmek için doğruluyor.

Sakalına rağmen benden çok da büyük olmadığını söyleyebilirim, ama tüm o *Avenger* filmlerindeki Thor gibi yapılı. Yabani, uzun saçları ve sakalı kendi başlarına yeterince korkutucu olabilirdi, ancak her tarafındaki kir ve göğsündeki kan olduğu belli olan uzun çizgiyle birleştiğinde, kesinlikle dehşet verici.

"Burada kalamam!" Ona bağıyorum. "Eve dönmem gerek!"

Ev. Ev nerede? Bunu bilmek için şu anda nerede olduğumu bilmem gerekir ve en ufak bir fikrim bile yok. Midem çalkalanıyor.

"Beni anlamadığının farkındayım," diyorum göğsümdeki baskıya rağmen biraz sakin olmaya çalışarak, "ama ben buraya ait değilim. Burada olmamam gerekiyor ve babamın beni bulabileceği bir yere gitmem lazım."

İri yarı, vahşi saçlı adam homurdanarak sırtımı taş duvara dayadı ve kirli bedenini benimkine bastırdı. Elini ağzımın üzerine koyuyor ve aynı anda çenemi kavıyor. Anlaşılan birkaç dakika önce ısırılmaktan pek hoşlanmamış.

Kendini yanımda tutarken neredeyse çıplak vücudundaki toprak ve ter kokusunu alabiliyorum. Kotumun baldırında hissettiğim şeyin onun aleti olduğundan oldukça eminim ama emin olmak için aşağıya bakmaya niyetim yok. Konuşamıyorum ya da çılgılık atamıyorum. Vücudu beni sırtımdaki kayaya doğru ezerken hareket bile edemiyorum. Sertçe yutkunup omzunun üzerinden bakıyorum ve aklıma en korkunç olasılıkların gelmesini engellemeye çalışıyorum.

Yüzümü daha sıkı kavıyor ve gözlerimin içine bakmak için hareket ediyor. Gözlerimden akan yaşların yüzümden aşağı dökülmesine izin vermemeye çalışarak ona bakıyorum.

Aniden beni bırakıyor ve geri çekilerek beni bir mağaranın karanlık açıklığına doğru hafifçe itiyor. Başka bir seçeneğim olmadığı için dar açıklıktan geçip arkama bakıyorum. Sığmak için yan dönmek zorunda ama ben geçitten geçip loş bir mağaraya girerken o da yanımdaydı.

Gözlerimin alışması birkaç dakika alıyor ama küçük alanın etrafına bakabilecek kadar görebildiğimde bir ateş ve bir yığın kürk görüyorum ama

başka bir şey yok. Sakallı adama baktığımda gözlerinde endişeyle beni dikkatle izlediğini görüyorum.

Neredeyse duyulmayacak bir homurtuyla aniden ateşe doğru ilerliyor ve bir şeye tutunmak için çömeliyor. Bir hayvanın leşini şişten çıkarışını ve ağzına atmak için parçalar koparışını izliyorum.

Burada olduğumu unuttu mu?

Mağaranın girişine doğru belli belirsiz bir adım atıyorum ve o aniden parmaklarında büyük bir et parçasıyla ayağa fırlıyor. Yaklaşıyor ve ben geri çekiliyorum. Sarkan et parçasını bana doğru uzatırken yüzündeki vahşi ifade midemi bulandırıyor. Bir çılgılık atarak, tek kaçış yolum olan küçük açıklığa doğru koşuyorum.

Fazla uzağa gidemem.

"Bırakın beni!" Beni belimden tutup mağaranın içine, ateşin yakınına çekerken çılgılık atıyorum. Bir an için beni alevlerin içine atacağını düşünüyorum ve tekrar çılgılık atıyorum.

"Beni rahat bırak!" Bağıriyorum. "Lütfen, lütfen, beni yalnız bırak!"

Beni o kadar sıkı tutuyor ki zorlukla hareket edebiliyorum. Elimden geldiğince mücadele ediyorum, tekmeledikçe ve vurdukça kollarımın ve bacaklarımın yandığını hissediyorum, ama o neredeyse çabalarımı fark etti. Ateşin yanına beni kucağına alırken kolaylıkla beni kendine doğru çekiyor. Dönüp duruyorum ama kaçamıyorum.

Bana zarar vermiyor.

Bunu kendime tekrar tekrar söylemek içimdeki dehşeti dindirmeye yetmiyor. Tekrar göğsüne bastırıyorum ama nafile. Bedenim ve zihnim tükenmişti. Artık tutamıyorum ve onun kollarında gevşerken hıçkırıklarına teslim .

Ben omzuna yaslanıp hıçkırırken, mağara adamı nazikçe saçlarımı okşuyor. "Lütfen," diyorum feryatlar arasında, "lütfen bırak gideyim!"

Homurdanıyor ve beni göğsüne bastırıyor. Direnmeye çalışıyorum ama çok yorgunum. Kaslarım komutlarıma itaat istemiyor ve tek yapabildiğim kucağına oturup ellerini saçlarımda gezdirirken ağlamak. Sanki acı çeken bir çocukmuşum gibi beni sallamaya başlıyor.

Bir süre sonra ateşe uzanıyor ve kemikten bir parça et koparıyor. Bana doğru tutuyor ve tek yapabildiğim arkamı dönüp tekrar ağlamak oluyor. Bu adamdan hiçbir şey istemiyorum. Yalnız kalmak istiyorum. Daha önce olduğum yere, deliğe geri dönmeliyim ki babam yerimi bulabilsin.

Gittiğimi anlaması ne kadar sürer? Nereye bakacağını nasıl bilecek?

Müzedede yaşananları kafamda bir kez daha gözden geçiriyorum. Bir an müzede, babamın laboratuvarında, kalabalıktan biraz olsun uzaklaşmaya çalışıyordum. Masanın ayağına takılıp düşmüştüm ve Babamın icadının arkasından bir kabloyu yerinden çıkarmıştım. Bir şey kırmadığımdan emin olmak isteyerek, gevşek teli yerine ittim. Bir sonraki an, çok farklı bir yerdeydim. Yerdeki bir deliğin dibinde kapana kısılmış, mavi gökyüzüne ve yeşil gözlerine bakıyordum. Mağara adamı.

Babam bunları nereden bilecek? Sınıf gezisindeydim ve ziyaretimi beklemiyordu. Saatler ve saatler önce olabilir kimse gittiğimi fark etmez.

Tekrar çılgılık atıyorum ve mağara adamı beni daha sıkı kavıyor. Onunla savaşmak için son bir güç daha buldum ama o çok güçlü. Ne yaptığı hakkında hiçbir fikrim yok.

ama kafamdaki tüm düşünceler en korkunç türden.

Devam eden beyhude çabalarım beni daha da yoruyor ve pes ediyorum. Başka ne yapacağımı bilmiyorum ve sadece yüzümden akan gözyaşlarıyla orada oturabiliyorum.

Mağara adamı aniden beni kucağına alıp ateşle ilgilenmek için kalkıyor ve beni kaba bir hasırın üzerinde oturur halde bırakıyor. Kısa bir süre kapı aralığına bakıyorum ama artık diğer taraftan gelen gün ışığını göremiyorum. Gecenin karanlığına kaçma düşünceleri kafamı kısa bir süreliğine dolduruyor ama daha mantıklı olan yanım, hayatta kalma durumunda barınmanın ilk gereklilik olduğunu biliyor ve bu yüzden kalıyorum. Dizlerimi göğsüme doğru çekiyorum ve orada oturuyorum, hareket edemiyorum.

Adam arkasını dönüyor, bir an bana bakıyor ve sonra eğiliyor. Bir dakika bacaklarıma baktıktan sonra elini uzatıp parmaklarını kotumun üzerinde gezdiriyor. Diğer eliyle peştamalına dokunurken ne yaptığını anlamaya çalışarak geriliyorum.

Duraklıyor ve yoğun, yeşil gözleriyle bana bakıyor. Yavaşça uzanıyor ve saçlarımı bir kez daha okşuyor. Gözlerimden bir kez daha yaşlar dökülürken irkiliyorum ve titriyorum.

Elini geri çekişini, ayaklarının üzerinde yükselişini ve sonra tekrar bana uzanışını izliyorum. Kollarını sırtımın ve bacaklarımdan geçiriyor ve sonra beni alarak ayağa kalkıyor. Mağaranın arka tarafına doğru yürüyor ve beni bir yığın kürkün üzerine yatırıyor.

Burası çok daha karanlık, ateşten uzakta. diz çökmüş, ben etrafına çalışırken yere bakan mağara adamının sadece dış hatlarını görebiliyorum. Gözlerimi ateşten ayırmak istemiyorum.

Burada, bir mağaranın arkasında kör bir şekilde oturmanın aksine.

Beline uzanıp üzerindeki tek giysiyi çıkarırken eli ve kolu sadece gölgeden ibaret ve tüm korkularım geri geliyor.

"Hayır, , hayır!" Beni yakalıyor, üzerime sürünüyor ve kürk kaplı yatağa yatırıyor. Çırpınıyorum, çığlık atıyorum ve çıplak bedenini yumrukluyorum, bana burada, tek başıma, mağaranın arkasında, Tanrı bilir nerede, Tanrı bilir ne *zaman* yapabileceklerinden .

Tekrar çığlık atıyorum, tekmeliyorum ve yumrukluyorum, ama o sadece beni tutuyor. Kendimi tükettiğimde, sadece ağlayabiliyorum ve bana her ne yapacaksa yapmasını bekliyorum. Gözlerimi kapatıyorum ve kaçınılmaz olduğunu varsaydığım şeyi bekliyorum.

Ama hiçbir şey olmuyor.

Elini yüzümde hissediyorum, yanaklarımdaki yaşları siliyor. Gözlerimi açtığımda, gözlerinde öyle gerçek bir keder ve acı görüyorum ki, onun hakkında ne düşüneceğimi bilemiyorum.

"Benden ne istiyorsun?" Fısıldıyorum ama yanıt alamıyorum. Sadece ağzıma bakıyor, kaşları çatılmış, kafası karışmış görünüyor.

Elini saçlarımda gezdirirken, eğilip boynumu koklarken ve sonra kollarını belime dolayıp beni çıplak göğsüne yakın tutarak yanıma uzanırken olabildiğince hareketsiz kalıyorum. Bir an için başını kaldırıp önce ateşe, sonra da mağaranın girişine bakıyor. Burnundan tatmin olmuş bir nefes çıkarıyor ve sonra tekrar yerine yerleşiyor.

Burnunu alnıma dayıyor ve ateş ışığında parlayan yumuşak gözleriyle bana bakıyor. Endişeli görünüyor.

"Beni incitmek , değil mi?" Yumuşakça söylüyorum. "Neden beni buraya geri getirdin? Sabah gitmeme izin verecek misin?"

Belli ki İngilizce anlamıyor ve onunla konuşmaya çalışmaktan vazgeçiyorum. Eğer bana zarar verecek olsaydı, çok fırsatı olurdu. Belli ki fiziksel olarak ona denk değilim.

aklımın bana söylediği korkunç şeyleri yapsaydı, çoktan yapmış olurdu.

Sonunda yorgunluğum beni ele geçiriyor ve gözlerimi kapatırken yanımdaki adamın çıplaklığını görmezden gelmeye çalışıyorum. Huzursuzca uyuyorum, birkaç kez uyanıyorum. Her seferinde mağara adamı orada, gözlerinde endişeyle bana bakıyor ve sessizce saçlarımı okşuyor. Tekrar uykuya dalarken bunu garip bir şekilde sakinleştirici buluyorum.

Ertesi sabah, mağara adamının hiçbir yere gitmemi istemediği açık. Şimdi kafam biraz daha göre nereye gitmeye çalışacağımdan emin değilim. Bir delikte yaşayıp babamın nerede olduğumu anlamasını bekleyemem. Asla anlayamayabilir.

Beni buraya ilk sürüklediğinde hissettiğim dehşet artık yok. Ehd'nin yaptığı hiçbir şey bana zarar vereceğine inanmama neden olmadı. Hatta, benimle ilgilenmeye kararlı görünüyor.

Bu mağara adamının herhangi bir sözlü konuşma kullanmadığı da açık. Uzun bir sabrın ardından, benimkini doğru düzgün söyleyemese de isimlere kadar geldik. Elizabeth'i nefret ettiği "Beth" lakabıyla kısalttıktan sonra bile doğru söyleyemedi ve bana sadece Beh diye hitap edebiliyor.

Kendi ismiyle çok gurur duyuyor-Ehd. Bana söylerken gülümsüyor ve neredeyse heyecandan titriyor. Onu anlamaya çalışmak için hareketlerine ve ifadelerine çok dikkat ediyorum ama burada ne kadar kalırsam kalayım bunun kolay olmayacağını biliyorum.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Bölüm 2

Ehd çığlık atıp benden uzaklaşırken gülmekten kendimi alamıyorum, sanki az önce bir arı tarafından sokulmuş gibi başının yan tarafını tutuyor. Tek yaptığım keçeleşmiş saçlarını taramaya çalışmaktı!

Mağara adamım konuşmuyor olabilir ama kendini çok iyi ifade ediyor. Sadece mimiklerinden ve jestlerinden ne düşündüğünü ne kadar iyi anlayabildiğime sürekli şaşıyorum.

Acaba ona işaret dilini öğretebilir miyim?

"Buraya gel, Ehd." Yeni yıkanmış ve taranmış saçlarımdan bir tutamı parmaklarımın arasına alıp uzatıyorum. Ehd ağzı hafifçe açık bana bakarken tarak olarak kullandığım odun parçasını bir kenara bırakıp ellerimi tekrar tekrar saçlarımda gezdiriyorum. "Geri gel, saçların tıpkı benimkiler gibi olacak."

Her tarafının kir ve is içinde olduğu düşünülürse, banyo yapmanın Ehd'ye göre olmadığı çok açık. Ancak, eğer bir mağarada yaşamaya katlanmak zorundaysam, mağara adamının şu anda olduğundan daha iyi kokması gerekecek.

"Dokunmak istediğini biliyorum," diyorum ve parmaklarımı saçlarımda gezdirip güneş ışığına tutarken ona gülümsüyorum.

Kendimi daha önce hiç flört eden biri olarak görmemiştim ama arkadaşım Teresa ve onun "erkeklik dersleri" son zamanlarda aklımdan çıkmıyor. Ehd'nin benden etkilendiği çok açık ve Teresa'nın erkekleri her gün okulda ona pahalı kahve getirmeye ikna etmesini izlemek işe yarıyor.

"Bu doğru. Nelerden hoşlandığını biliyorum."

Gülümsüyorum ve kirpiklerimi hafifçe kırıştırıyorum, hâlâ saçlarımı okşuyorum. Ehd saçıma ulaşana kadar bana doğru birkaç belirsiz adım atıyor. O sırada

Onu okşayarak yanıma oturması için ikna ediyorum, böylece dalgaların sürüklediği odunları toplayabiliyor ve saçlarını da çözebiliyorum. Küçük yaprak ve çubuk parçalarını çıkarmak için durmam gerekiyor ve sonunda saçlarını yıkayabilmek için onu suya girmeye ikna etmem gerekiyor.

Burnunu kırıstırıyor ve suyun soğuk karşı gözlerini kısıyor. Belli ki memnun değil ama saçlarını yıkamama ve tekrar taramama izin veriyor.

Daha iyi görünüyor, ama gerçekten daha fazlasını istiyorum.

"Ağzını aç," diyorum dudaklarına dokunurken usulca.

Ehd bana boş boş bakıyor, sonra uzanıp saçlarıma tekrar dokunuyor. Bunu hissettiğinde gözleri yumuşuyor ve parmaklarımla ağzını açıp dişlerini temizlemek için bir parça deri kullandığımda itiraz etmiyor. Keşke gerçek bir diş macunu tüpüm olsaydı dememe rağmen sonuçtan hoşlanmış görünüyor.

Sonra deriyi suya daldırıp yüzündeki kiri ve isi temizliyorum. Kirler temizlendiğinde soluk, berrak bir cilt, yüksek elmacık kemikleri, parlak gözler ve yumuşak dudaklarla karşılaşıyorum.

Ehd aslında tüm bu kirin altında oldukça sıcak ve o berbat sakalını kesmenin bir yolunu bulabilseydim nasıl görüneceğini merak ediyorum. Gözlerimin içine bakarken başparmağımı yanağında gezdiriyorum.

Hiçbir uyarı olmadan, ona bakarken bacaklarımın arasında hafif bir karıncalanma hissediyorum. Kalbim biraz daha hızlı atıyor ve yanaklarım . Yüzünü bırakıyorum ve hafif bir öksürükle arkamı dönüyorum, sakinliğimi yeniden kazanmaya çalışıyorum.

Ehd homurdanıyor ve kolumu tutuyor. Beni ayağa kaldırdı ve mağaraya giden ağaçlık patikaya doğru yürümeye başladı.

Eve gitme vaktinin geldiğini düşünüyör. Ağaçların altından geçerken ormanın zeminine bakıyorum. Bitkilerden biri bana tanıdık geliyor ve duruyorum.

"Oh! Tam da ihtiyacım olan şey!" Birkaç yaprak koparıırken söylüyör. "Dişlerini fırçalamayı öğrenmek kesinlikle bir zorunluluk Ehd, ama nane seni etrafta çok daha hoş biri haline getirecek!"

Yapraklardan birini alıp ağzıma ve dişlerimi kaplayacak şekilde yavaşça çiğniyör. Tadı ağzımı anında daha taze ve temiz hissettiriyor ve bir parçayı Ehd'ye uzatırken gülümsüyör.

"Çiğne onu!" Dedim. İzni benden alıyor ve ağzına atıyor. Gözleri biraz açılıyor ve tadını tanıyıp tanımadığını merak ediyör. "Al bakalım! Bu ağzını da çok daha iyi hissettirecektir."

Birkaç yaprak daha topluyör. Yeşil alan çok büyük değil ve tekrar büyümesi için çok fazla toplamamaya dikkat ediyör.

"Bütün o botanik dersleri işe yarıyor baba," diyör sessizce. Gözyaşlarının taşmasını engellemek için yutkunmak zorunda kalıyör.

Ehd elime uzanıyor, ben de tutmasına izin . Ehd omzunun üzerinden batan güneşe bakarken mağaraya doğru hızla yürüyör.

Ehd ateş çukuruna doğru dans ederken gülümsüyör ve yakaladığı balıkları pişmeleri için ateşin yanındaki sıcak kayanın üzerine koymaya başlıyor. Onun ruh halini yansıtamıyör. Babam hâlâ aklımda. Çim bir hasırın üzerine oturuyör ve

Büyük bir memelinin leğen kemiği. Ehd, leğen kemiği tabağına pişmiş balık parçaları koyduğunda, sadece didikleyebiliyör. Zaten balıktan pek hoşlanmam ve daha önce sadece tartar sosu sürerek yiyebiliyordum. Ehd yemeğini bitiriyor, bitirdiğinde dudaklarını şapırdatıyor.

Ayağa fırlayıp mağaranın arka tarafına gidiyor ve bir geyik ya da antilopun korunmuş midesiyle hızla geri dönüyor. Su dolu olduğunu zaten biliyorum ama yine de ondan içerken başka bir şey düşünmek için kendimi zorlamam gerekiyor.

Ehd benden mide suyu torbasını alıyor, gürültüyle höpürdetiyor ve sonra mağaranın arkasındaki bir kaya rafına yerleştiriyor. Ateşe dönüp yanıma oturuyor ve sonra elini başına götürüyor.

Saçlarına dokunduğunda gözleri açılıyor. Birkaç tutamı tutup çekerken keskin bir homurtu çıkarıyor ve daha fazlasını görebilmek için başını çevirmeye çalışıyor. Saçına daha iyi bakabilmek için dönüp duruyor. Uçlarını görebiliyor ama daha yukarısını göremiyor ve bu onu hayal kırıklığına uğratmış gibi görünüyor. Aptalca hareketleriyle birleşen yüzündeki ifade o kadar gülünç görünüyor ki, yüksek sesle gülmeme neden oluyor.

O zaman bana bakıyor, gözleri şok ve şaşkınlıkla dolu. Bu bakış kahkahalarımın üç katına çıkmasına neden oluyor ve mideme kramplar girmeye başlayınca onu tutmak zorunda kalıyorum ama yine de gülmeden duramıyorum. O kadar aptal görünüyor ki.

Ehd genişçe gülümsüyor ve gözleri parlıyor. Aslında, tüm yüzü aydınlanıyor. Yanaklarındaki ve alnındaki kir ve çamur temizlendiğinde ve saçları tertemiz olduğunda, onun ne kadar yakışıklı olduğunu bir kez daha fark ediyorum.

Elini uzatıp başparmağını yanağıma sürttüğünde yüzümün ısındığını hissediyorum. Tenimin her ısınıyor. Daha önce hiçbir erkek bana bu şekilde dokunmamıştı ve dokunuşunun beni tahrik ettiğini fark ettiğimde kalçalarım sıkıştı, kızarıklığım derinleşti.

"Gerçekten çok tatlısın," diyorum usulca, onunla göz temasını hiç kaybetmeden. "Yani, belki geleneksel bir şekilde değil - o çılgın sakalın gerçekten gitmeli ve saçların benim zevkime göre çok uzun - ama

Son derece güzel gözler, yüksek elmacık kemikleri ve kir tabakası çıktıktan sonra gerçekten güzel bir cilt."

Elimi yanağımın üzerinde duran elinin üstüne koyuyorum ve çekiyorum. Hafifçe göğsüne bastırıyorum, biraz mesafe istiyorum.

"Tüm hakkında ne düşüneceğimi bilemiyorum," diyorum usulca. "Yani, ben nerede dair hiçbir fikrim yok... *ne zaman* olduğuma dair. Babamın kuantum mekaniğiyle falan uğraştığını biliyordum ama *zaman yolculuğu* üzerinde çalıştığını hiç düşünmemiştim!"

Derin bir nefes alıp düşüncelerimi kontrol altına almaya çalışırken onun elini kucağında iki elimin arasında tutuyorum.

"Bunların hepsi çok fantastik... hayal bile edemeyeceğim kadar saçma. Hâlâ zamanın yarısında rüya gördüğümü düşünüyorum."

Bana doğru eğiliyor, yüzü benimkine yaklaşıyor ve burnunun ucunu elmacık kemiğimin üzerinde gezdirirken nefesimi tutuyorum. Hazırlıksız yakalandım, kalbim hızla çarpıyor ve aniden dudaklarını dudaklarıma bastırdığını hayal ediyorum. Sanki kokumu ezberliyormuş gibi içine çektiğini duyuyorum.

Yaklaşıyor ve kalçasının benimkine bastırdığını hissediyorum. Bacaklarımdaki bir sızı gerilmeme neden oluyor. Boştaki kolunu kalçama doladı. Omuzlarımdan tutup beni kendine yaklaştırdığında hıçkırığa dönüşmek üzere olan keskin bir nefes alıyorum.

Bana neler olduğunu bilmiyorum. Burada, bir mağarada, muhtemelen ben doğmadan binlerce ve binlerce yıl önce olan bir yerde kendimle ne yapmam gerektiğini bilmiyorum. Bununla başa çıkmaya çalışmak şöyle dursun, kafamı bile toparlayamıyorum.

Bir de Ehd var.

O olmasaydı nerede olurdum ve ne durumda olurdum? Başlangıçta beni ne kadar korkutmuş olsa da, artık onun nazik ve kıbar olduğunu çok iyi biliyorum. Konuşmuyor olabilir ama aptal olmaktan çok uzak. Tatlı ve sıcak biri ve sanırım ona gerçekten aşık olabilirim.

Mağara adamım.

OceanofPDF.com

Bölüm 3

"İşte anlaşma, Ehd," diyorum ateşe biraz daha yaklaşıırken.

"Bu kil kuruyup sertleştikten sonra bardaklardan içebilir ve tabaklardan yiyebiliriz. Fırında pişirilenler kadar iyi olmayacaklarını biliyorum ama en azından Y'deki o dersler boşuna değildi, değil mi? Eğer bardaklar işe yararsa, bir sığırın midesinden su içmek zorunda kalmayacağım, ki siz fark etmeseniz bile bu cidden iğrenç bir şey."

Ehd beni görmezden geliyor, daha çok yakaladığı balığa odaklanmış durumda. Balık ve yakacak odun konusunda kesinlikle takıntılı olduğuna ikna oldum. Toprak tabaklarımı ateşin yanına koyup derin bir iç çekiyorum ve Ehd'ye akşam yemeği için yardım ediyorum.

Yemek yerken bir kez daha Ehd'nin yüz ifadeleri dışında bana tür iletişim sunmasını sağlamaya çalışıyorum.

"Gördün mü?" Yere bir balık çizmek için bir çubuk kullanırken söylüyorum. "Bu bir balık. Balık." Çizime dokunuyorum ama Ehd sadece bana bakıyor ve çiğniyor. "Evet, biliyorum. Daha çok yüzgeçleri olan bir oval gibi görünüyor. Buna ne dersin?" Yere iki çubuk figür çiziyorum ve sırayla her birini işaret ediyorum. "Bu benim- Beh. Bu da sen-Ehd. Gördün mü?"

Başını bir yana eğiyor ve sonra uzanıp saçlarımı okşuyor. "Beh!"

"Sanırım sanatta berbatım, ha?" Birkaç kez daha denedim ama Hiçbir yere varamıyoruz, ben de çubuğu ateşe atıp yemeğimi bitiriyorum.

Akşam yemeği ve temizlik bittiğinde güneş büyük ölçüde batmış oluyor.

Ehd her zamanki mağara adamı tavrını ve hava biraz kararır kararmaz beni kolumdan tutup yatağa götürüyor.

"Dört yaşında değilim," diyorum ona. "Muhtemelen saat yedi civarıdır. Şu anda yatma saatimi kendim seçebiliyorum, biliyorsun."

Ehd beni kürklerin içine itip yanıma uzanırken hiç aldırış etmiyor.

"Aslında biraz daha toprak tabak yapmak istiyorum," diyorum elimi ateşin olduğu yöne doğru sallayarak. "Eğer yemek yapabiliyorsam, belki başka şeyler de yapabilirim. Bütün bunlarla kendimi biraz gülünç hissediyorum.

Gelecekte var olacak şeylerin bilgisi ve onları nasıl yapacağına dair hiçbir ipucu yok. Kilden başka ne yapılır? Takı işe yaramaz. İyi bir şeyler düşünmeliyim. Bu noktada, tekerlekli bir arabanın nasıl yapılacağını bile bilmiyorum. Kütüklerden tekerlek yapmak için düzgün bir testereye ihtiyacım var ve çakmaktaşı bunun için pek iyi değil."

Gevezelik ediyorum ve Ehd'nin bana bakışından bunun onu rahatsız etmeye başladığını görebiliyorum, ama kendime engel olamıyorum. Fiziksel Başka birinin varlığı alternatifinden çok daha iyi, ancak konuşacak başka kimsenin olmaması sadece kendimle konuşabileceğim anlamına geliyor.

"İletişim kurmak için daha iyi bir yol bulmam gerekiyor," diyorum.

Mağara adamı adetlerine devam eden Ehd, elini ağzımın üzerine koyarak saçmalamak konusunda ne hissettiğini bana tam olarak açıklıyor. Ben gözlerine bakarken üzerime eğiliyor ve burnunun ucuyla yanağıma dokunuyor, sonra burnunu yüzümde gezdirip çeneme kadar iniyor. Dokunuşu o kadar yumuşak ki neredeyse hissedemiyorum ama yine de kalbimin çarpmasına neden oluyor.

Ağzımı bırakıyor ve ben iç çekerken parmaklarını saçlarımda gezdiriyor. Zerre kadar yorgun değilim ve teslim olmak istemiyorum. Yüzünün yan tarafına dokunmak için uzanıyorum, sonra elimi omzuna bırakıyorum. Kaslarının onunla ilk karşılaştığım zamankinden daha iri olduğuna yemin edebilirim.

"Oldukça ateşlisin," diyorum usulca. Yüzümde bir sıcaklık hissediyorum, pazusunun dış hatlarını parmaklarken bunu görmezden gelmeye çalışıyorum. "Bunu biliyor musun? Oldukça iyi temizleniyorsun ve bahse girerim Teresa ve Sheila şu anda burada olsalardı, kıskançlıktan çıldırırlardı."

Sanki sözlerimi anlamış gibi Ehd aniden kolunu esnetiyor ve yuvarlak kası şişiyor. Ona bakıyorum ve gülümsüyorum.

"Beni etkilemeye mi çalışıyorsun?" diye sordum. "Bu beni spor arabanla almanın mağara adamı eşdeğeri mi?"

Tekrar esniyor ve kolundaki, omzundaki ve sonra göğsündeki sıkı kasları inceliyorum. Yumuşak bir hırıltı çıkarıyor ve yüzüne baktığımda gülümsüyor, kendinden memnun olduğu belli.

"Tam bir erkek," diye parmaklarımı kolundan bileğine kadar gezdirirken.

Ehd elini belimden karnıma ve oradan da daha yukarıya doğru hareket ettiriyor. Göğsüme sürtünüyor ve meme ucum anında sertleşiyor. Bedenim geriliyor ama Ehd beni ellemiyor. Onun yerine boynumu okşuyor ve burnuma dokunmak için eğiliyor.

Ehd'in gözleri ateş ışığında parlıyor. Bakışları sıcaklık ve özlemle dolu ve sıcak ve sert bir şey hissetmeme rağmen bana baskı yapmıyor. Sadece gözlerimin içine bakıyor ve ben onun bakışlarında sonsuza kadar kaybolacakmışım gibi hissediyorum.

"Ehd'nin görmesi için artık kurumuş ve sertleşmiş olan kil kabı havaya kaldırıyorum. "Ateşe yakın olmak onları kullanılabilir hale getirmek için yeterliydi!"

Ehd fincanı eline alıp parmaklarını sert yüzeyde gezdirerek tekrar tekrar çevirirken gülüyorum. Ben de güzelce kurumuş olan tabaklardan birini elime alıyorum ve parmaklarımla kemikten et koparmak yerine bunun üzerine yemek koyabilmenin ne kadar güzel olacağını düşünüyorum.

"Gerçek bir yemek gibi olacak," diyorum, heyecanım artıyor. "Arpayı bir tarafa, balığı buraya güzelce yerleştirebilirim ve sonra Belki güzel görünmesi için biraz çilek. Tüm o TV şeflerini utandıracağım!"

Kıkırdıyorum ve o fincanı geri verirken Ehd'ye tabağı uzatıyorum. Dönüyor tabağı bir kez ters çeviriyor ve sonra bükmeye çalışıyor. Gözlerindeki bakış bana daha önce kilden bir şey yapıldığını hiç görmediğini söylüyor.

"Bir iPad görseydiniz yüz ifadenizin nasıl olacağını hayal edin."

Ehd aniden tabağı ateşi çevreleyen taşlardan birine vuruyor ve tabak şaşırtıcı bir gürültüyle çatırdayarak parçalara ayrılıyor, Ehd irkiliyor. Geriye doğru sıcıyor, beni belimden kavıyor ve sanki kırık tabak parçaları yükselip bizi yutacakmış gibi kendine doğru çekiyor.

Gülümseyip başımı sallıyorum ve kendimi onun kollarından kurtarmaya çalışıyorum. memnun değilim ama kili işe yarar bir şey yapmak için yeterince kurutabileceğimi bilmek bile şu an benim için yeterli. Göl kenarında bolca kil bulabilirim ve her zaman başka bir tabak yapabilirim.

Ehd beni bırakıyor ve ben de ateşe doğru bir adım atıyorum. Kırık parçalara bakarken kalbim mideme iniyor ve bedenim soğuyor. Zihnimin gerisinde, müze sergisinin yan tarafındaki hoparlörden annemin sesinin net bir şekilde konuştuğunu duyuyorum.

"Tarih Öncesi Aşıkları. Macaristan'ın Pecs kenti yakınlarında bulunan kazı yılın başlarında keşfedilmiş olsa da bölgeye erişimin kolay olması eserlerin çıkarılmasını nispeten kolaylaştırmıştır. Dönem için normalden çok daha gelişmiş olan kil parçalarının kenarlarının pürüzlü olduğuna ve modern fırınlamanın aksine yavaş bir fırınlama sürecini açıkça gösteriyor..."

Kırık tabak parçalarına bakıyorum, bu parçaları daha önce gördüğümü çok iyi biliyorum. Aniden ve inanılmaz bir şekilde bu yere ve zamana savrulduğum gün onları müzede görmüştüm. Onları haftalar annemin ofisinde, Avrupa'dan gönderilen kutuları açtığında görmüştüm.

Zikzak desenindeki pürüzlü kenarlar birbirinin aynısıdır.

Bu bir tesadüf değil. Tesadüf değil. Önümde yerde duran parçalar -Ehd'in istemeden kırdığı parçalar- annemin bulduğu parçaların aynısı.

Annemin bulduğu, eski bir buzul çağından öncesine olduğu düşünülen.

Annemin küçük bir mağaranın girintisinde bulduğu, biri erkek diğeri kadın olmak üzere neredeyse bozulmamış iki iskeletten oluşan buluntu.

Annemin bulduğu, mağarada diğer antik eserlerle birlikte bulunan küçük, metal düğme tartışmalara yol açmıştı. Önünde açıkça "JORDACHE" yazan bir düğme.

Babamın laboratuvarındaki notlarına göre kadın iskeletinin DNA'sı babamla ilişkiliydi.

"Benim," diye o kadar sessiz fısıldıyorum ki kendi sözlerimi zar zor duyabiliyorum. "İskeletler... onlar ben ve Ehd."

Bacaklarım tutmuyor ve boğazımdan tamamen anlaşılmaz bir feryat çıkarken yere yığılıyorum. Parçalara bakmaya devam ederken elimle kapatıyorum, bakışlarımla yok olmalarını istiyorum, ama hala oradalar, gerçeği yüzüme haykırıyorlar.

"Aman Tanrım. Aman . Aman ." Topuklarımın üzerinde sallanırken kelimeleri mırıldanmadan duramıyorum. Uzanıp parçaları tutuyorum,

Sanki vücudumun sıcaklığı onları tekrar bir araya getirecekmiş gibi göğsümde tutuyordum.

Bu mağarada öleceğim.

Babamın beni bulup eve geri götüreceğine dair her türlü düşünce, umut ve hayal, kil tabak gibi paramparça oldu.

Ehd'nin eli omzuma değince sığıyorum. Dönüp çılgılık atıyorum Onu.

"Bunu sen yaptın! Sen kırdın! Parçaları yaptınız!" Ehd Gözyaşlarım yüzümden aşağı akarken ve burnum tıkanmaya başlarken gözleri kocaman, bir adım geri atıyor. "Sen bu mağarada öleceksin ve ben... ben... ben de burada seninle birlikte öleceğim!"

Başım dönüyor ve parçaları kendimden uzaklaştırıyorum. Onunla yüzleşmek için ayağa kalktım.

"Sen ve ben. Bunu görmüyor musun?" Sözlerim çok saçma. Müzeye hiç gitmedi ve sergiyi de görmedi. Müze bin yıl boyunca var olmayacak bile. "Burada öleceğiz!"

Ehd bana bakıyor, dehşete düşmüş, şaşırılmış ve utanmış görünüyor.

"Şuna bak!" Aşağı uzanıp Jordache kotumun düğmesini tutarken ona bağıyorum. "Buldukları düğme bu! Kotumun düğmesi! *Anneme* sahtekâr demelerinin tek nedeni kotumun düğmesi!"

Hâlâ hıçkırarak iki elimle düğmeyi sallıyorum. Ehd gözlerini kocaman açarak korkuyla geri çekiliyor.

"Burada öleceğiz! Burada öleceğiz! Aman Tanrım!" Yere düştüm ve parçalara tutundum.

Böyle bir şey olamaz. Bu çok çılgınca. Müzedeki bir platformda kendi iskeletimi görmüş olamam. Bunların hiçbirisi doğru olamaz.

Bunu doğru yapmayacağım.

Elimdeki parçaları toplayıp tekrar ayağa kalkıyorum ve hızla Ehd'ye dönüyorum. Sanki saldıracığımı düşünüyormuş gibi eğilip başını kapatıyor.

ama şu anda onu teselli etmeyi düşünemiyorum bile. Bunun yerine, mağaradan çıkıp göle giden patikadan aşağıya doğru . Suyun kenarına kadar koşuyorum ve sonra parçaları gölün içine doğru fırlatıyorum.

gelen Ehd'in adımlarını duyuyorum.

"Onlardan kurtulmalıyım," diyorum ona. "Bu parçalardan kurtulmalıyım. Eğer onlar burada değilse, ben de burada değilim demektir. Annemin ekibi geldiğinde orada olmayacağım. Eğer parçalar orada olmazsa, ben de orada olamam."

Kelimeler boğazımda düğümleniyor. Deli biri gibi konuşuyorum ve İlk kez, Ehd'nin söylediklerimden hiçbir şey anlamamasına seviniyorum. Yine bedenim pes ediyor ve kayalara düşüyorum ama Ehd beni yakalamak için orada.

Kollarını arkamdan sarıyor ve sırtımı göğsüne yaslıyor. Ağlıyorum, çığlık atıyorum ve arkamı dönüp kollarımı boynuna doladığımda ve yüzümü vücuduna gömdüğümde her şeyin bitmesini dilemeye çalışıyorum.

Ben haykırmaya devam ederken Ehd beni sıkıca ve güvenle tutuyor.

"Nasıl?" Avucumu göğsüne vururken ağlıyorum. "Bu nasıl olabilir? Bunların herhangi biri nasıl doğru olabilir?"

Gölün kenarında ne kadar kaldığımızı bilmiyorum. Bir ara Ehd'nin ayağa kalktığını ve beni bir bebek gibi taşıyarak yavaşça mağaraya doğru yürüdüğünü hayal meyal hissediyorum.

Gelecekte bir noktada, onun kollarında ölmeye yazgılı olduğum mağara.

OceanofPDF.com

Bölüm 4

"Bana tarak mı yaptın?" Elimdeki ahşap oymaya bakıyorum.

Tabanı bir ağaç dalının düğümü şeklinde ve elime tam oturuyor. Tabandan hafif düzensiz şekillerde üç çatal çıkıyor. Elimi gezdirdiğimde, ahşapta tek bir pürüzlü nokta bile olmamasına şaşıyorum.

"Bunu nasıl bu kadar pürüzsüz yaptın?" Tarağı tekrar soruyorum. "Haftalardır bunun üzerinde çalışıyor olmalısınız. Bu yüzden mi Göl kıyısının uzak tarafına gidip saklandığınızda ne yapıyordunuz?"

Ehd topuklarının üzerinde geriye doğru oturuyor ve gergin bir şekilde kalçalarını ovuşturuyor. Ona ve kaşlarımı çatıyorum.

"Bunu benim için mi yaptın?" Sesim çatlıyor ve gözümün kenarından bir damla yaş hissediyorum. Elimdeki güzel oymalı tarağa dönüp bakıyorum. "Ah, Ehd... Ne diyeceğimi bile bilmiyorum."

Ona dönüp baktığımda Ehd'in omuzlarının çöktüğünü görüyorum. Benden uzağa bakarken son derece üzgün görünüyor ve sözlerimi anlamadığı için sadece gözyaşlarımı gördüğünü fark ediyorum.

Bir elimde sıkıca kavradığım oyma ile kendimi ona atıyorum ve boynuna sıkıca sarılıyorum, neredeyse ikimiz de devriliyorduk. Ehd İkimizi de sabitlemek için kollarını sırtıma doluyor, ben de bacaklarımı beline dolayarak kucağına oturuyorum. Duygularım içime akarken aşağı bakıyorum ve elimi yüzünün yan tarafına koyuyorum.

"Sanırım bu şimdiye kadar gördüğüm en güzel şey, Ehd." Eğilip burnumu onunkine değdirirken ona gülümsemeye devam ediyorum.

Ehd bana saf bir hayranlıkla bakarken uzun bir nefes veriyor. Burnunu birçok kez benimkine sürtmüş olsa da, ki bu onun öpüşme versiyonu görünüyor, daha önce hiç aynı teması başlatmamıştım. Belli ki bundan memnun.

"Ehd, bundan daha mükemmel bir hediye düşünemiyorum." Uçlarımı kazıyorum

Parmaklarımı sakallı yanağında gezdirirken burnumu ucundan alnına doğru uzatıyorum. Onu hafifçe öpüyorum. "Belli ki bunun için çok zaman harcamışsın ve ben sana hiçbir şey vermedim. Neden bana bir şey yapman gerektiğini düşündüğünü bilmiyorum ama gerçekten çok sevdim!"

gelen bir ses dikkatimi dağıtıyor ve baktığımda tahıl ve et dolu tencerenin kaynamaya başladığını görüyorum. Kendi kendime kıs kıs gülüyorum, Ehd'den kurtuluyorum ve tencereyi hızla ateşten uzaklaştırıyorum.

"Muhtemelen bunu denemeliyim, ha?" Tarağı şu anda oldukça karışık olan saçlarımda gezdiriyorum. Gerçek bir tarak, ne kadar ilkel olsa da, kullandığım pürüzsüz odun parçasından çok daha iyi çalışıyor.

"Bu mükemmel! Bakalım senin için işe yarayacak mı?"

Ehd'nin elini tutuyorum ve saçlarına ulaşabilmek için onu doğru çekiyorum. Yumuşak bir homurtu çıkarıyor ama sanırım bundan gerçekten zevk almaya başlıyor.

"Belki saçların o kadar da kötü değildir," diyorum yumuşak bir sesle, kalın saçlarını tararken. "Belki bir manbun yapabiliriz ve seni şu kaslı aktörlerden biri gibi gösterebiliriz!" Gülüyorum ve elimi çok daha düzgün saçlarında gezdiriyorum. "Bence çok popüler olursun."

Saçının yarısındaki tüm kırıksıklıkları alıyorum, sonra diğer tarafa ulaşmak için el değiştiriyorum.

"Belki sana iyi bir masaj yaparsam, bu iyi bir teşekkür olur. sen."

Bir elimle tarağı kullanırken diğel elimle omzuna masaj yapıyorum. Ehd biraz geriye yaslanıyor ve ben de elimle göğsündeki sert kasları ovuyorum. Bana bakmak için başını yukarı kaldırıyor ve ben de eğilip çenesini kavıyorum ve onu öpüyorum.

Dudaklarımız buluştuğunda gözlerimi kapatıyorum ve dudaklarının dudaklarımdaki hissinde kendimi kaybederken taramaya ara veriyorum. Öpücüğü karnımda ve biraz daha aşağıda hissedebiliyorum. Elimi kolunda gezdiriyorum ve oradaki yarayı hissediyorum, peşimden gelen bir domuzun açtığı yara. Ehd beni ondan ve şimdi yahnimizde pişiyor.

Ehd domuzu öldürdükten sonra beni yakaladı ve kot pantolonumu yırttı. Çok telaşlıydı ve o zamanlar bunu anlamamıştım ama sanırım şimdi anlıyorum. Benim incinmemden o kadar korkmuştu ki içimde olmak istiyordu. Bir an için kendini kaybetti ama hayır dediğimde durdu.

Dilimle dudaklarına dokunuyorum ve ağzının hafifçe açıldığını hissediyorum.

Neredeyse keşke durmasaydı diyecektim. Keşke sessiz kalsaydım ve tam olarak ne istiyorsa yapmasına izin verseydim. Şu anda bile, arkamda diz çöküşünü hatırlıyorum. Kot pantolonumu ve külotumu yırtıp çıkarırken bacaklarımin arasındaki vücudunun sıcaklığını hatırlıyorum.

İçimden geçen hisler vücudumun titremesini engellemek için geri çekiliyor ve geriliyor.

"Sanırım yemekten önce biraz temizlik yapmak gerekiyor." Boğazımı temizliyorum ve ateşin yanından biraz ılık su ve bir deri parçası alıyorum. "O çizimin enfeksiyon kapmadığından emin olmalıyız."

Ehd'nin kolundaki çizimi dikkatlice yıkıyorum ve sonra ikimiz de Eller.

Yıkamak bacaklarımın arasındaki baskıyı hafifletmek için hiçbir şey yapmıyor. Aradan birkaç dakika geçmesine rağmen dudaklarını hâlâ dudaklarımda hissedebiliyorum. Daha önceki sıcaklığını hâlâ hatırlıyorum. Yememiz için güveçleri kaselere koyarak dikkatimi dağıtmaya çalışıyorum ama tek düşünebildiğim ona dokunmak
Biraz daha.

Tekrar denemesini istiyorum. Beni mağaranın arkasındaki kürk kaplı yatağa geri götürmesini istiyorum. Bu sefer hayır demek istemiyorum.

"Ne istediğini biliyorum," diye fısıldıyorum. "İstemediğimden değil ama Ehd... Burada hamile kalma riskini göze alamam."

Gerçek şu ki, hamile kalma fikri korkunç olsa da, Ehd ile seks yapmak istiyorum. Bunu düşünmeden edemiyorum. Ben de istiyorum. Onun içimde olmasının gerçekten nasıl bir his olduğunu biliyorum ama hamile kalmak istemiyorum. Yapabileceğimiz başka aktiviteler olup olmadığını ve daha ihtiyatlı bir şey hakkında ne düşüneceğini merak ediyorum.

Kafamda düşünceler şekillenirken, onu öpüşmekten daha fazlasını ama seksten daha azını denemeye nasıl ikna edeceğimi merak ediyorum.

Dudağımı ısııyorum, güveçten bir kase alıyorum ve kendimi yavaşça Ehd'nin kucağına bırakıyorum. Soğutmak için yemeğe üflerken berrak, sorgulayan gözleriyle bana bakıyor. Bir parça dalgaların karaya attığı odun alıp güveçten biraz alıyorum.

Ağzıma koymadan önce onunla göz temasını hiç kaybetmedim.

Ehd, derme çatma kaşığımın ucunu yalayıp tekrar kâseye daldırmamı ve sonra ona bir ısırık vermemi dikkatle izliyor. Gözleri hafifçe kısılıyor ama şaşkınlıktan değil. Kalbim göğsümde çarpmaya başlarken onun nefes alışının arttığını duyuyorum. Kucağında hafifçe kayıyorum ve bacaklarımın arasında uzun ve sert bir şey hissediyorum.

yutkunuyorum ve devam ediyorum, güveç kaybolurken aramızda gidip geliyorum.

Kaseyi bir kenara bırakıp ellerimi kollarında gezdirdim ve tüylerim diken oluyor. Ehd omuzlarını silkiyor ve saran kürk yere düşerek göğsünü ortaya çıkarıyor ve yanaklarımın ısındığını hissediyorum.

Parmak ucumu meme uçlarından birinin üzerinde gezdiriyorum, nefesi kesiliyor ve dokunuşum altında titriyor. Aksi takdirde, mağara adamım ben ona dokunurken tamamen hareketsiz kalıyor ve tenini ikimiz için de tamamen yeni bir şekilde okşuyor.

Ehd aniden kalçalarımı kavlıyor ve beni kendine doğru çekiyor. Eğer Daha önce orada ne hissettiğime dair herhangi bir şüphe vardı, şimdi yok. Aleti sertleşti ve zonkladığını hissedebiliyorum.

Ağzımı onunkine bastırıyorum ve dilimi dudaklarının arasından geçiriyorum. Ehd'in parmakları beni kendisine doğru tutarken yanlarımı kazıyor. Hafifçe yukarı ittiğini hissedebiliyorum ve nefes almak için ayrılıyorum. Beklenti ve istekle bana bakarken parmaklarımı tekrar sakallarında gezdiriyorum.

"Biliyorum," diyorum usulca. "Sanırım aklımda oldukça iyi bir alternatif var, ama liderliği benim üstlenmeme izin vermen gerekecek. Bunu yapabileceğini düşünüyor musun?"

Tabii ki yanıt alamıyorum. İç çekiyorum ve bir an için alnımı onunkine bastırıyorum. Ehd kalçalarını kaldırıyor ve ben onun uzunluğunu *tam orada* hissediyorum.

"Oh, Ehd." Uzun, yavaş bir nefes alıyorum.

"Beh,...khkhhz?"

Dudaklarımı bir kez daha onunkilere değdiriyorum ama bacaklarımın arasındaki baskı çok fazla. Tek düşünebildiğim, ne isterse yapmasına izin vermek ve bunun ne anlama gelebileceğini biliyorum. Kucağından iniyorum

ve

Güveçle oynadıktan sonra mağaranın içinde volta başladığımda onun tamamen reddedici bakışlarını görmezden geliyorum.

"Bilmiyorum Ehd," diyorum. "Bütün bunlar hakkında ne düşündüğümü bile bilmiyorum. Hayatım boyunca bekâr kalmayı hiç düşünmedim ve belli ki hayatımı -tüm hayatımı- burada seninle geçireceğim. Bir noktada... bu çok doğal, değil mi?"

Hayal kırıklığı içinde saçımı çekiştiriyorum.

"Bu çok aptalca! Bunu düşünmemeliydim bile!"

Ayağa kalkan Ehd'ye dönüp bakıyorum. Bir an için ona bakıyorum, arkadaşlarımla dergilerdeki film yıldızlarına yaptığımız gibi onu değerlendiriyorum. Yakışıklılığın da ötesinde. Kaslı, sıcak ve şimdiye kadar karşılaştığım en tatlı adam.

Ve onu istiyorum.

Sanki düşüncelerime cevap verircesine Ehd belindeki peştamalı çekip yere düşürüyor.

Ehd çıplak uyumaya meyilliydi, ama mağara geceleri karanlıktı ve ben ona bakmaktan hep kaçınırdım. Onu çok fazla cesaretlendirmekten korkuyordum. Gece bana doğru bastırıldığını hissettim ama daha önce hiç gerçek bir penis görmemiştim. İnternet pornosu, evet, ama gerçek hayatta değil. Onunki resimlerde gördüklerimden farklı görünüyordu ve fark ettim ki Çünkü daha önce sadece sünnetli olanları görmüştüm.

Büyük görünüyor - gerçekten büyük - ama karşılaştırma yapmak için sınırlı bir temelim var. Dilimi dudağımın üzerinde gezdiriyorum, bakmaktan kendimi alamıyorum.

Bunu gerçekten yapacak mıyım?

"Beh."

Kısa, basit hece beni sıkıyor. Bu seste çok şey hissediyorum, onun bariz arzusundan çok daha fazlasını. Bu fiziksel bir eylem ya da orgazmla ilgili değil. Daha derin bir şey, ilkel bir şey.

"Ehd..." O öne çıkarken ben bir adım geri atıyorum. "İstiyorum, yemin ederim istiyorum, ama..."

Bileğimi tutuyor ve beni kendine doğru çekiyor. Çok istememe rağmen aşağı kaçınıyorum. Bir şey söylemeliyim. Ona emin olmadığımı söylemeliyim, henüz değil, ama daha kelimeleri bile oluşturmamadan, ağzı tekrar benimkinin üzerinde ve ben bu hissin içinde kayboluyorum.

Ehd öpüşmeyi kesmeden beni mağaranın arka tarafındaki uyku kürklerinin yanına götürüyor. Vücudumu kaplayan kürk sargıyı çekerek düşürüyor ve sonra yatağa yatırıp üstüme çıkıyor, ağızlarımız hâlâ birbirine kilitli.

"Ehd," diyorum başımı başka yöne çevirirken. Kontrolümü biraz olsun geri kazanmalıyım. Çok hızlı nefes alıyorum ve nabzımın bacaklarımın arasında zonkladığını hissedebiliyorum.

Ehd eğiliyor ve burnuma dokunuyor. Burnunun üst kısmını benimkinin üzerinde gezdiriyor ve sonra dudaklarıma ulaşana kadar çenem boyunca aşağı beni usulca öpüyor.

"Bana zarar vermeyeceğini biliyorum," diye , "ama yine de korkuyorum."

Arkasına yaslanıp beni de yanına çekiyor. Bir an gözlerinin bedenime bakışını izliyorum ve sonra elini belime atıp, elini belime sarıyor. parmaklarını hâlâ olan yumuşak deri tuniğin kenarına doluyor. Elini tutup onu durduruyorum.

Tuniği başımın üzerine çekerken derin bir nefes daha alıyorum. Ehd'nin gözleri açılıyor ve sikiinin ucunun bacağıma sürtündüğünü hissediyorum. Bir kez daha

nefes alıyorum ve sütyenimi açmak için arkama uzanıyorum.

"Hoh!" Ehd'in çıplak göğüslerime bakarken gözleri kocaman oluyor ve bir bastırmak zorunda kalıyorum. Ehd iki eliyle yavaşça önce bana bir kez bakıyor, sonra kendini durduruyor.

" yok," diyorum usulca. Ellerini tutup kendime getiriyorum ve ağzı açık bir şekilde memelerimin üzerindeki kendi ellerine bakıyor ve ben yine yüksek sesle gülmemek için kendimi zor tutuyorum.

Başparmaklarıyla meme uçlarımı okşuyor, ben de kollarını kavrayıp gözlerimi kapatarak istediği gibi keşfetmesine izin veriyorum. Tüm vücudum onun dokunuşuyla titreşiyormuş gibi hissediyor ve kendimi bu keşfe katılmaktan alıkoyamıyorum.

Elimi karnında gezdiriyorum, derin bir nefes alıyorum ve sonra elimi aletine doluyorum. Şaftı sert ama derisinin etrafının çok yumuşak olması beni şaşırtıyor. Elim her yerinde gezdiriyorum, sonra biraz ucuna odaklanıyorum. Bırakın şahsen görmeyi, daha önce sünnet derisi olan bir penisin resmini bile görmemiştim.

Elimi aşağı yukarı hareket ettiriyorum. Daha önce hiç mastürbasyon yapmamıştım ama hem Sheila hem de Teresa bunu yapmaktan bahsetmişlerdi. Ehd'ye bakıyorum. Gözleri kapalı ve nefesleri kısa aralıklarla geliyor. Alnında ter oluşuyor ve gözlerini açtığında kararmış göz ateşin ışığında dans ediyor.

Ehd başını omzuma bırakırken uzun bir inilti çıkarıyor. O meme uçlarımı okşarken ve beni tekrar öperken elimi hareket ettirmeye devam ediyorum. Kalçalarını hafifçe hareket ettiriyor ve ben de onun istediği ritme uymaya çalışıyorum. Öpüşmeyi kestiğinde aşağı bakıyorum ve elimi sikinin etrafında gezdiriyorum. Elim

parmağımı ucun üzerine koyuyorum ve sonra parmağımla başparmağımı kullanarak sünnet derisini geri çekip altındaki kalın başı ortaya çıkarıyorum.

"Oh, kahretsın."

Ehd elime birkaç kez daha sokuluyor, kolları ve bacakları geriliyor ve aniden kürk battaniyenin üzerine bırakıyor. Ben sikişimin elimde yumuşamasını izlerken o ve derin derin nefes alıyor.

Ehd kürklerin üzerine düşüyor, beni yanıma çekiyor ve alnını omzuma yaslıyor. Uzun, yavaş bir nefes alır ve sonra bırakır. O gözlerini kapatır ve hafifçe gülümser.

"Hayatta olmaz, Ehd! Islak bir yerde uyumayacağım!" Onu kenara itiyorum, başımı sallıyorum ve üstteki tüyleri toplayıp kenara atarken gülümsüyorum. Tekrar Ehd' yanına uzanıyorum ve o da bana sokulup gözlerini tekrar kapatıyor.

Hala zonkluyorum.

"Oh hayır," diyorum usulca. Elini kalçamdan çekip tekrar mememin üzerine koyuyorum. "Ben gelene kadar sen de uyumayacaksın. Bunlar kurallar."

Sırt üstü dönüyorum ve Ehd de beni takip ediyor. Ben inlemeye başlayana kadar iki göğsümle de oynuyor, onları okşuyor ve meme uçlarımı sertleştiriyor. Ona bakıyorum, izlediğinden emin olmak için elimi kolunda gezdiriyorum ve sonra parmaklarımla külotumun içine uzanıyorum.

Bu garip, kadim ülkeye geldiğimden beri mastürbasyon yapmamıştım. Ben zaten heyecanlıyım ve kendime dokunduğumda kıcımla geriliyor ve Ehd yoğun bir bakışla onu izliyor. Onun anlamasını beklemek istemiyorum.

külotumu indirip elini elime aldım. Sarıyorum

parmaklarını elinin etrafına doladı, ilk iki parmağını bir arada tuttu ve sonra onları tam klitorisimin üzerine yerleştirdi.

Yavaşça daire çiziyorum, bastırıyorum ve sonra tekrar daire çiziyorum. Bir dakika boyunca ona rehberlik ediyorum, parmaklarından birini içime doğru bastırıyorum ve sonra kontrolü bırakıyorum.

Ehd hızlı öğrenir.

Parmaklarını içime sokup çıkarıyor, klitorisime bastırıyor, daireler çiziyor ve sonra tekrar başlıyor. Topuklarımı yere bastırarak ellerine doğru itiyorum, sırtımı kamburlaştırıyorum.

"Ehd...siktir!" sarsılıyor ve titreyerek kürklerin üzerine düşmeden önce adını tekrar haykırıyorum.

Nefesimi toplarken Ehd'ye bakıyorum. Kendinden gülünç derecede memnun görünüyor, ama aynı zamanda aç görünüyor. Elini burnuna götürmesini, koklamasını ve sonra parmaklarının tadına bakmasını izliyorum. Yutkunuyorum, yüzüne bakarken bacaklarımın arasında yeniden yoğun bir yanma hissediyorum. Göğsünden alçak bir hırıltı geliyor ve bana karanlık, dizginlenemez bir arzuyla bakıyor.

Bir an sonra çıktı. Aleti sıcak ve sert bir şekilde karnıma dayanıyor ama sadece bir anlığına. Bir anda beni ters çevirdi ve kalçalarımı kendisiyle buluşacak şekilde yukarı çekti.

Tamamen hazırlıksız yakalandım. Bu kadar çabuk tekrar hazır olacağı aklıma gelmemişti. Elimi kullanırsam, cinsel birleşme eylemini en azından bir ya da iki gece daha erteleyebileceğimi düşündüm.

Ne fark ki?

Ona hayır dersem duracağını biliyorum ve bir an için bunu düşündüm. Ona el işi yapmamın ardındaki tüm fikir

ama Őimdi onu içimde hissetmekten çok istediđim bir Őey dűŐünemiyorum - sadece nasıl bir Őey olduđunu bilmek için.

Bacaklarımın arasından kaydığını hissettiğimde vücudum kasılıyor ve karıncalanıyor ve horozunun ucu klitorisimin üzerine sűrtünüyor. Bacaklarımı birbirinden ayırmak için dizlerini kullanırken benden kűük bir inilti kaçıyor ve parmaklarımı altımdaki kűrkűn etrafında sıkıyorum. Onu tam orada, giriŐ yerimde hissediyorum ve durmasını istemediğimi biliyorum.

Korkuyorum ama bunu en az onun kadar ben de istiyorum.

Ehd bana doğru bastırıyor hafifçe, sonra daha sert- ta ki onu kısmen içimde hissedene kadar. Bu tamamen yeni duygu karşısında haykırıyorum. İçimdeki basınç yoğun ama acı verici değil. Ehd hafifçe duraklıyor, usulca inerken eliyle sırtımı okşuyor. Sonra elleri kalçalarımı kavırıyor ve öne doğru itiyor, o kadar hızlı nefes alıyorum ki neredeyse hiperventilasyon geçiriyorum.

"Oh Tanrım!" Nefes nefese kaldığımda sıcak nefesimin yűzűme yansıdığını hissedebiliyorum. Artık tamamen içimde -hareket etmeye baŐladıđında taŐaklarını bana karŐı hissedebiliyorum. Ellerini vücudumda gezdirirken tenimin her yeri karıncalanıyor gibi hissediyorum.

Ne zaman ileri dođru itse, dudaklarımdan yasaklanmış çıđlıklar dőkűlűyor. Her hareketinde ona dođru geri sallanıyorum, műkemmek bir ritim tutturuyorum.

Çok yaklaŐtım. AŐađı uzanarak klitorisimi buluyorum ve biraz baskı uyguluyorum. Bir an sonra, Ehd'nin parmaklarını benimkilerin űstűnde hissediyorum, içeri ve dıŐarı sallanmaya devam ederken benimle birlikte hareket ediyor. Basınç artıyor ve sonra kademeli olarak vücuduma lezzetli bir űrperti gönderiyor. Kendimi ona kenetlenmiŐ hissediyorum ve Ehd homurdanıyor ve iniliyor. Emin değilim ama sanırım Őimdi daha da sertleŐti ve kesinlikle hızını artırdı.

O gelecek.

Bir an için onu durdurmayı, gelmemesini sağlamayı düşündüm. Ama bu düşünce aklımdan geçerken, Ehd mağarada yankılanan uzun bir çığlık atıyor. Hareket etmeye devam edip her şeyi daha derine iterken sıcak ıslaklığın beni kapladığını hissediyorum.

Kolları beni sarıyor ve burnunu omzumda hissediyorum ve Sıcak nefesini tenimde hissediyorum. Hâlâ zor nefes alıyorum ve uzun süre aynı pozisyonda kaldığım için bacaklarım titremeye başlıyor ama kendimi hareket ettiremiyorum. Ehd işi devralıyor, içimden çıkarken bizi yanlarımıza yuvarlıyor ve soğuk bir ürperti hissediyorum.

Az önce ne olduğunu anlamaya çalışarak mağaranın karanlığına bakıyorum.

Seks yaptık. boşaldı. Hamile kalabilirdim.

Sertçe yutkunuyorum ve kendime adet dönemimin yeni bittiğini hatırlatıyorum.

Birkaç gün önce ve artık hamile kalmam pek olası değil. Ayrıca bunun son kez yapmayacağımızı ve tıpkı telefon uygulamasında yaptığım gibi döngülerimi özenle takip etmeye başlamam gerektiğini de biliyorum.

Bunu riske atamam. Her zaman çocuk istemiş olsam da, burada böyle bir şey olması riskini göze alamam.

Ayrıca, annemin ekibi tarafından bulunan sadece iki iskelet vardı ve onların bana ve Ehd'ye ait olduğundan eminim. Başka kimse yoktu, yani belki birimizin çocuğu olamaz. Belki o benimle tamamen, yüzde yüz aynı türden değildir ve hiç üreyemeyiz.

Belki de endişelenecek bir şeyim yoktur.

OceanofPDF.com

Bölüm 5

Gözlerimi açıyorum ama hiçbir şey görmüyorum.

Gözlerimi birkaç kez kırptıştırarak yönümü bulmaya çalışıyorum ama kafamın içindeki hiçbir şey mantıklı gelmiyor. Rüya görüyordum, tarih öncesi çağlarda bir mağarada kürkler giymiş, aklında yemek ve seksten başka bir şey olmayan genç bir adamla yaşadığımı hayal ediyordum.

Bir şeyler görebilmem gerektiğini düşünerek tekrar gözlerimi kırptıştırıyorum.

Gece lambası günlerim çok çok geride kalmış olsa da, penceremin dışındaki sokak lambasından odamda her zaman biraz ışık var, ama şimdi hiçbir şey görmüyorum. Yorganımı omzuma çekmek için uzandığımda elimi yumuşak, tüylü bir post karşılıyor.

Aman Tanrım.

Her şey bir imge ve duygu tsunamisi içinde bana geri dönüyor.

Ehd.

Beni evine götürmüş, küçük bir mağarada barındırmış ve kış için yiyecek toplamayı öğretmişti. Yaptığımız şey buydu, yiyecek toplamak. Hatırladığım son şey bu.

Hayır. Pek sayılmaz.

Birkaç metre , en ufak bir ışık parıltısına odaklanıyorum. İnce çatlağı kaplayan büyük bir postun şeklini zar zor seçebiliyorum. mağaradan dış dünyaya geçişi sağlıyor. Başım zonklarken gözlerim hafifçe düzeliyor. Hareket etmeye çalışıyorum, ama bu sadece o güne dair her şeyin geri gelmesiyle başımın daha fazla zonklamasına yol açıyor.

Kuru dudaklarımı ıslatmak için dilimi uzattım ama ağzım da . Dudaklarım çatlamış gibi hissediyorum ve üzerlerindeki kanın bakırimsı tadını alıyorum.

Düşüncelerime odaklanmaya çalışırken başım dönüyor. Suyun yanımdaydım, çanak yapmak için kil topluyordum. Biri beni arkamdan yakaladı. İlk başta o olduğunu sandım - mağara adamım - ama değildi. Başka biriydi.

Baş dönmesi ve mide bulantısı dalgaları beni ele geçiriyor ve gözlerim bir kez daha zihnimin içindeki karanlığa kapanıyor.

Tekrar uyandığımda, zonklama azalmış ve etrafımın daha keskin bir şekilde farkındayım. Artık günün ilerleyen saatleri olduğundan oldukça eminim çünkü güneş mağaranın gizlenmiş açıklığından daha fazla ışık sağlıyor. Belirgin bir soğuk var ve kürkün altına soğuk, taş evdeki tek sıcaklığa doğru dönerken titriyorum.

"Ehd?" Konuşmaya çalıştığımda boğazım acıyor ve sesim kısılıyor. Birkaç kez yutkunuyorum ama ağzımda boğazımı kaplayacak kadar tükürük yok. Başımı çevirip Ehd'ye yakından bakıyorum. Başını elinin üzerine koymuş, yüzü loş ışıktaki solgun.

"Ehd?" Yaşam belirtisi olup olmadığını kontrol ederken kalbim biraz daha hızlı çarpıyor. O sıcak. Göğsü nefesiyle ritmik olarak hareket ediyor ve göz kapakları kısa süreliğine titriyor. Adını tekrar söylüyorum.

"Beh." Gırtlaktan gelen ses boğazını terk ederken gözlerini açmıyor. Ona "Elizabeth" demeyi öğretmeye çalıştığım anılar ve beni bu mağaraya ilk getirdiği zamanki düşünceler aklıma geliyor. Benim için yaptığı tıraşı ve ilk sevişmemizi hatırlıyorum.

"Ehd?" Uzanıp yanağına dokunuyorum, sert sakallarını parmak uçlarımla yavaşça okşuyorum. "Ehd, uyan. Sanırım geç oldu ve ne zamandır uyuduğumdan bile emin değilim."

Uykusunda kıpırdanıyor ama gözlerini açmıyor. Şakağıma uzandığımda derimin altında keskin bir acı hissediyorum ve daha net anılar oluşurken başım tekrar dönüyor.

Gölün kenarındaydım. Orada yeni bir kil yığını bulmuştum ve yemek pişirmek için kapaklı düzgün bir tencere yapmayı denemek istiyordum. Yaptığım kil kapların hiçbirisi doğru çıkmamıştı - parçaları düzgün bir şekilde pişirmenin bir yolu yoktu - ama bir tür güveç kabını taklit etmek için iyi büyüklükte bir tencere istedim. Yapması çok zaman alacaktı ama dışarısı soğuduğunda buna değecekti ve büyük bir parti arpa ve etrafta ne kadar bitki varsa pişirebilecektim.

Ben kili kazarken, Ehd benden yüz metre ötede çakmaktaşı parçalarına vuruyordu. Adet dönemim yeni bitmişti ve o kadar azgındı ki, bütün gün onu üzerimden zar zor uzak tutabilmiştim. Bana gösterdiği ilgiyi ne kadar sevsem de, bir noktadan sonra bir kızın canı yanıyor!

Ellerin belimi kavradığını hissettiğimde, daha fazla şefkat arayan Ehd olduğunu düşündüm. Kalçamdaki eli şakacı bir şekilde itmiştim ama daha sıkı kavradı ve başka bir el beni yüzüstü yere itti.

Ehd bu şekilde davranmazdı. Bir keresinde, başlangıçta, beni ters çevirmiş ve benimle seks yapmaya çalışmıştı. Az önce büyük bir domuz tarafından saldırıya uğramıştım ve Ehd beni kurtarmıştı. Belli ki bu deneyim onu korkutmuştu ve ben de bunun bir tür otomatik cinsel dürtü tetiklemiş olabileceğini düşündüm.

Sanki beni sahiplenmek için bir şey yapması gerekiyormuş gibi. Ona hayır dediğimde durdu. Söylediğim hiçbir şeyi anlamasa da ses tonumu anlamış olmalı. Kendi davranışından o kadar dehşete düşmüş görünüyordu ki sonunda birbirimizi sözsüz dokunuşlarla teselli ettik.

Hatırladığım son dokunuş böyle bir şey değildi. Temas acımasız ve acı vericiydi. Çığlık atmıştım, o anda adamın

arkamdaki Ehd değildi. Ehd'in kükrediğini duyduğumda, soğuk elini giydiğim kürkün altında uyluğumu kavradığını hissetmiştim. Diğer adam beni yere fırlatmadan ve başımı kayalara çarpmadan önce onu bir an görebildim.

Darbe beni bayıltacak kadar sert olmalı. Muhtemelen beyin sarsıntısı geçiriyorum ve dudaklarımla boğazımın durumu bana susuz kaldığımı söylüyor.

Ayağa kalkmaya çalışıyorum ama gözlerimde lekeler beliriyor ve tekrar bayılmadan önce hızla geri uzanıyorum. İçime biraz su çekmem gerekiyor ve bu konuda Ehd'nin yardımına var.

"Ehd!" Boğazımı acıtmasına rağmen bu sefer daha yüksek sesle adımı söylüyorum. Gözleri açılana kadar omzunu sarsıyorum ve bana şaşkınlıkla bakıyor. Tekrar yüzüme odaklanmadan önce bir süre mağaranın etrafına .

"Beh?" Adım onun ağzından çıkarken kesik kesik ve tiz çıkıyor. Gözleri açılıyor ve uzanıp beni yakalıyor. "Beh!"

Kollarını bana doluyor ve omzumda hıçkırmaya başlarken beni göğsüne bastırıyor. Adımı tekrar tekrar söylüyor ve ben bu ses karşısında gözlerimi sıkıca kapatıyorum.

Ne zamandır baygınum?

"Ehd, biraz suya ihtiyacım var," diyorum usulca, ses tonumu yumuşak tutmaya çalışıyorum ki onu biraz sakinleştirebileyim, ama aynı zamanda onun yardımına da ihtiyacım var. "Ehd?"

Geri çekiliyor ve gerçekten burada olduğumdan emin olmak istercesine ellerini yüzümde gezdiriyor. Ona gülümsüyorum ve o da ellerinin uçlarına dokunuyor.

zıplamadan önce bir an için parmaklarını dudaklarıma götürdü. Tökezledi ve

Yavaşça topallayarak mağaranın yanına gidip bana bir geyiğin midyesinden yapılmış bir su torbası getirmeden önce başını biraz sallıyor.

Suyu çok hızlı tüketirsem kendimi hasta edebileceğimi bildiğim için yavaş içmeye çalışıyorum. Hızımı ayarlamaya çalışsam da kendimi öksürük krizinde buluyorum. Yavaşlamak için yudumlar arasında birkaç nefes alıyorum ve öksürük kesiliyor. Sıvı sistemime girdikçe başım eskisi kadar zonklamıyor. Artık daha kolay yutkunabiliyorum ve kolumu okşayan ve yüzünde endişeyle bana dikkatle bakan Ehd'ye dönüp bakıyorum.

Su derisini benden alıyor ve yanağımı okşuyor.

"Sen de kendini pek iyi hissetmiyor gibisin," diyorum ona gülümserken. "Ne zamandır baygınlığım?"

Ağzıma bakıyor ama cevap vermiyor. Hiç cevap vermez.

Ona daha fazla kelime öğretmeye çalıştığımı hatırlıyorum, bir çeşit dili olduğunu ve sadece aynı sayfaya ihtiyacımız olduğunu varsayıyordum. Ehd'nin kelimelerle konuşmadığını anlamam uzun sürmemişti. Kendisi ve benim için bir ismi temsil eden bir sesi sağlam bir şekilde kavramış olsa Görünüşte anlamsız homurdanmalar dışında başka hiçbir ses çıkarmıyordu. Toprağa resim çizdiğimi hatırlıyorum ama onu da anlayamıyordu.

Ehd bir elini omzuma koyuyor ve kollarını sırtıma dolayarak beni yatak olarak kullandığımız kürk kaplı çukura uzanmaya teşvik ediyor. Uzun süre yatmaktan sırtım ve kalçalarım ağrısa da onunla tartışacak gücüm yok. Yanağıma bir kez daha dokunuyor
Kendini yukarı itip ateş çukuruna doğru ilerlemeden önce.

Zihnim sanki içinde bulunduğum durumu hatırlamak için her şeyi yeniden yaşamam gerekiyormuş gibi burada geçirdiğim zamana dair başka anılarla dolup taşıyor. Ehd'ye bakıyorum. Ellerini ateş çukurunun dibini kaplayan külün içine sokmuş, çılgınca hareket ediyor. Ateş söndüğü için yanmadığını anlamam bir anımı alıyor.

Nasıl ateş yakıyor?

Burada bulunduğum onca ay boyunca Ehd'nin sıfırdan ateş yaktığını hiç görmedim; ateşi yakmak için her zaman bir ya da iki sıcak kömür bulundurur. O mu Ateş yakmak için çubukları birbirine sürtmeyi biliyor musunuz?

İzci kız olduğum zamanları ve çubukları sürterek ateş yakmaya çalıştığımız saatleri hatırladım. Tüm uygun yöntemlere rağmen Elimizdeki malzemeler, bize gerçek bir ateş yakma kiti verilene kadar asla kıvılcım çıkarmayı başaramadık.

Ehd elinde kurutulmuş et ve meşe palamutlarıyla yanımda belirdi. bir taşla parçalıyor, böylece içindeki acı ete ulaşabiliyorum. Ateş çukuruna geri dönmenden önce dudaklarını çok kısa bir süreliğine alnıma yerleştiriyor.

"Onu tekrar nasıl çalıştıracaksın?" diye sordum. "Buraya gönderildiğimde cebimde bir çakmak olmaması çok kötü."

Ehd bana bakmıyor. Çakmaktaşıdan bıçağıyla başka bir odun parçasında bir çukur açmadan önce ağaç kabuğu ve diğer çıra parçalarını toplamasını izliyorum.

"Çakmaktaşınız var ama bu ihtiyacınız olanın sadece yarısı," diyorum. Etrafta metalik bir şey görüp görmediğimi hatırlamaya çalışıyorum. Pirit işe yarayabilirdi ama göl kenarındaki derelerin yakınında böyle bir şey gördüğümü hatırlamıyorum.

Kıvılcım çıkarmak için çakmaktaşıyla çalışan başka ne kullanabilirim? Buralarda dövme demir bulacak ya.

Bir an için tamamen hareketsiz oturduğumda tenim ürperiyor ve zihnim
Yarışl
ar.

Kotumun düğmesi çelik.

Yaban domuzu olayından ve Ehd'nin kotumu çekip çıkarmasından
sonra
düğme uçup gitmişti. Daha sonra onu mağarada bulduğumu hatırlıyorum ama
şimdi nerede olduğu hakkında hiçbir fikrim yok.

Ayağa fırlayıp mağaranın arka tarafına gidiyorum, dizlerimin üzerine
çöküyorum ve toprak zemini karıştırmaya başlıyorum. Toz ve birkaç dal
parçasından başka bir şey yok. Aramaya devam ediyorum ve sonunda
parmağım sert bir şeye değiyor ve onu tutuyorum. Bir an sonra, avucumun
içine bakıyorum, üzerinde "JORDACHE" yazan küçük, yuvarlak bir düğme.

Ehd'yi ürküten keskin bir çığlık atıyorum. Döndürmekte olduğu
sopayı düşürdü ve yüzündeki acı ifadeyi görmek acı vericiydi.

"Her şey yolunda, Ehd!" Rahatlamış bir kahkaha attım ve o bana ters
ters baktı. "Düğmeyi buldum! Ateş yakabilirim!"

Gözle görülür şekilde üzgün. Hayır, sadece üzgün değil; harap olmuş
durumda. Elindeki yuvarlak sopaya ve bir kabarcığı ovalarken inliyor.
Rüzgâr hızlanıp soğuk bir rüzgâr estirirken saçlarını kavırıyor ve bir kez daha
inliyor.
mağaraya.

"Her şey yoluna girecek," diyorum, onu rahatlatmaya çalışarak.
Sözlerimi anlamadığını bildiğim için gülümsüyor ve başımı sallıyorum. "Bu
çelik ve çakmak taşı olarak senin bıçağını kullanırsam kıvılcım çıkarabilirim.
Bunu daha önce de yaptım. Ne kadar kolay olduğuna inanamayacaksın ve artık
su toplamayacaksın!"

Ben gevezelik ederken o yüzüme bakıyor.

"Biliyorsun, çoğu kız bu konuda hiçbir şey bilmiyor. Bir bilim insanı ve arkeologla büyüdüğünüzde, tatilleriniz Disney World türünden . Kazılara giderdik ve babam beni bitkiler ve hayvanlar hakkında bilgi edinmek için ormana sürüklerdi - kayalar ve mineraller hakkında da. Bıçağınızın çakmaktaşı olduğunu ve doğru metal katalizöre sahipse çakmaktaşının kıvılcım üretebileceğini şekilde biliyorum."

Ehd'ye gülümsüyorum ve sonra yüzündeki şaşkın ifadeye gülüyorum.

"Bana bıçağını ver, sana göstereyim." Önce kürkünün beline bağladığı bıçağı, sonra da ateş çukurunun yanındaki çırayı gösteriyorum. "Kısa sürede güzel ve sıcak olacağız!"

Tekrar belini işaret ediyorum ve Ehd ayağa kalkıyor. Hızla bana yaklaşıyor, yüzümü ellerinin arasına alıyor ve burnunu yüzümde gezdiriyor.

"Ugh!" Ehd beni uyku kürklerine geri götürmeye çalışırken ağlıyorum. "Şimdi olmaz! Hayır, Ehd."

Hemen durur ve bir adım geri çekilir. "Hayır" gerçekten anladığı tek kelime. Düğmeyi uzatıyorum ve beline uzanıyorum.

"Bıçağını istiyorum, aletini değil!" Bıçağı belinden çekip düğmenin yanında tutarken kıs kıs gülüyorum. "Şimdilik tek ihtiyacım olan bu."

Elini tutuyorum ve onu soğuk, ateşsiz çukurun kenarına götürüyorum. Diz çöküp derin bir nefes alıyorum ve kendimi toparlamaya çalışıyorum. Bunu daha önce birçok kez yapmış olmama rağmen, çakmak kullanmak kadar kolay değil. Biraz pratik gerektiriyor.

"İzle, Ehd."

"Beh."

Başımı hafifçe sallıyorum ve tekrar elimdeki çakmaktaşı bıçağa ve düğmeye odaklanıyorum. İkisini de çıranın üzerinde tutuyorum ve düğmeyi bıçağa vuruyorum.

Vuruşumun çok yavaş olduğunu hemen anladım. Tek yapabildiğim çakmaktaşının üzerine uzun siyah bir çizgi koymak oldu. Ehd'nin bu durumdan memnun olmadığı açık.

ve bıçağı elimden kapıp geri vermeyi reddederken homurdanıyor.

"Ateşi yakmak için ona ihtiyacım var, Ehd!" Bıçağı ondan geri almaya çalışıyorum ama benden uzak tutuyor ve gözlerini kısıyor. Bıçağı ve düğmeyi ileri geri gösteriyorum. "Çakmaktaşı ve çelik. Çakmaktaşı ve çelik. Kıvılcım çıkarmak için ikisine de ihtiyacım var."

Tabii ki söylediklerimden hiçbir şey anlamıyor. Yüksek sesle iç çekiyorum, çakmaktaşı için onunla dövüşmeyi düşünüyorum ve başarılı olamayacağımı biliyorum.

Ehd güçlü biri çok daha güçlü- ve bıçak için onunla gireceğim fiziksel bir savaşı kazanamam. İkimizden biri kesilir ve bu koşullarda kesik enfeksiyon kapabilir.

Mağarada daha fazla çakmaktaşı var.

Kendimi zorlayarak ayağa kalkıyorum ve Ehd ile birlikte topladığımız tüm yiyecekleri depoladığımız mağaranın arka tarafına gidiyorum. Dokuma bir ceviz kabının yanındaki bir postun üzerinde Ehd'nin diğer aletleri duruyor; av mızrağı olarak kullanmak için oyulmuş sopalar, çekiç olarak kullanmak için sert granit ve odun kesmek için kalın bir çakmaktaşı parçası.

Baltayı aldım ve ateş çukuruna geri getirdim.

"Hemen heyecanlanma," diyorum Ehd'ye tekrar otururken. "Baltayı falan kırmayacağım. Üzerinde bazı izler kalabilir ama

Yangın çıkarmanın ne kadar kolay olduğunu gördüğünüzde, birkaç sıyrık umurunuzda olmayacaktır."

Ona uzun uzun bakıyorum. Ehd'in yüzünde temkinli bir ifade var ama ben düğmeye basarken baltayı elimden almaya çalışmıyor. Hiçbir şey yapmıyor. Tekrar tekrar deniyorum ve baltanın üzerinde birkaç koyu çizgi oluşuyor ama çakmaktaşıdan kıvılcım çıkmıyor. Açıyı doğru ayarlayamıyorum. kırıklığı içinde, düğmeyi çakmaktaşına tekrar vururken biraz hırlıyorum.

Ortaya çıkan kıvılcım havaya uçar, çıranın üzerine düşer ve hemen söner.

"Evet!" . "İşte "

Ehd'in gözleri çakmak taşına tekrar vurup bir kıvılcım daha çıkarmamı izlerken açılıyor. Daha önce yeterince sert vurmuyordum, baltayı kırmaktan ve Ehd'i onu benden almaya çalışacak kadar kızdırmaktan korkuyordum. Şimdi

Basıncı doğru ayarladım, her bir kıvılcım

çıkarıyorum. "Hoh!"

Ehd'nin mağara adamı versiyonu küfürüne gülümsüyorum ve tekrar denerken çıraya biraz daha yaklaşıyorum. Ehd de yakınımaya eğiliyor ve sonraki kıvılcım çakarken çıraya hafifçe üflüyor.

"Şimdi , değil mi?" Bir kıvılcım daha çıkarırken .
Bir tanesi yana doğru uçarak Ehd'nin burnuna çarpıyor.

Geri sıçrayıp kıvılcımın isabet yeri ovuştururken yüzünde bir kir lekesi bırakıyor.

"Ah, Ehd." Uzanıp kirin bir kısmını sildim. "Özür dilerim.
Bir kez daha deneyelim. Sanırım o sefer neredeyse başarıyorduk."

Birkaç denemeden sonra kıvılcım ve çıra Ehd'nin nefesiyle birlikte . Ehd, çırayı ateş çukurunun taş çemberinin içine taşıyacak kadar uzun süre yanmasını sağlamak için birkaç küçük dal ekliyor. Birkaç dakikalar sonra, küçük bir ateş .

Ben onu izleyip kendi kendime gülümserken, Ehd sırt yere çöküp oturuyor ve şaşkın bir şekilde küçük ateşe bakıyor. Çakmak taşına bakıyor baltayı ve düğmeyi birkaç kez yere vurdu, sonra bana ve sonra tekrar ateşe döndü.

"Oldukça havalı, ha?" Gülümseyerek söylüyorum ama cevap vermiyor ya da sözlerime tepki bile göstermiyor. "Biliyor musun, artık gittiğimiz her yerde ateş yakabileceğiz, gölde bile. Balıkları kurutmak çok daha kolay olacak. orada ısıtıp geri getirmek, burada mağarada yapmaktan daha kolay. Orada banyo için suyu da ısıtabilirim. Bu seni temizlik konusunda biraz daha anlayışlı yapar."

Ehd hızla hareket ediyor, kollarımdan beni sıkı bir kucaklamanın içine çekerken beni hafifçe korkutuyor. Gözlerinde rahatlama yaşları var ve başını göğsüme yaslayıp saçlarını okşuyorum.

"Her şey yoluna girecek Ehd," diyorum usulca. "Yine ateşimiz var. Donarak ölmeyeceğiz. İyi olacağız."

Bölüm 6

"Ne zamandır burada olduğumu merak ediyorum."

Parmaklarımı Ehd'in uzun saçlarında gezdiriyorum ve iç çekiyorum. Bu kış fırtınasının hiç durup durmayacağını merak ederek mağaranın ağzına bakıyorum. Rüzgâr çok gürültülü ve iyi uyumamı engelliyor.

Ehd'nin böyle bir sorunu yok gibi görünüyor ve kışın gerçekten kış uykusuna yatıp yatmadığını merak ediyorum. Gerçek kış uykusu değil ama Ayılar uzun süre sadece uyuduklarında bunu yaparlar.

"Gerçekten yorgun musun?" Yumuşakça sordum. "Sanırım bütün gece uyudun, o yüzden neden yorgun olduğunu anlamıyorum."

Ehd kıpırdanıyor ve gözlerini açıyor. Bana gülümsüyor ve yüzümün yan tarafını okşamak için uzanıyor.

"Benim tatlı, nazik mağara adamım." Kıs kıs gülüyorum.

Bu sözleri yüksek sesle söylemek akıl sağlığımı sorgulamama neden oluyor. İlişkimiz neredeyse bir kaçırılma olayıyla başladı ama şimdi biliyorum ki eğer beni bulup buraya getirmeseydi, bu topraklarda geçirdiğim ilk birkaç gün içinde ölmüş olacaktım.

"Beni kurtardın," diyorum usulca, çenesini okşayarak. "Yine de konuşabilmeni isterdim.

Bir gün önce, toprağa çizdiğim resimleri tanımasını sağlamak için boşuna uğraşmışım. Kumlu toprağa resimler çizdim ama o hiçbir şeyden habersiz bana baktı. Herhangi bir dil kapasitesine sahip değil gibi görünüyor. Sonunda pes ettim.

Ona *öpücük* demeyi öğretmişim ya da en azından bu kelimeyi belli belirsiz tanıyabileceği bir şey. Aslında öpücüğün ne demek olduğunu anladığını sanmıyorum.

kelimesi dudaklarımızı bir araya getirmek anlamına geliyor ama o bunu benim dikkatimi çekmek için kullanabileceğini anladı. İsimleri anlıyor ve uygun şekilde kullanıyor ama başka bir şey yapmıyor. *Yürü* kelimesi kullanıldığında bir köpeğe kapıya doğru koşmayı öğretmişim gibi hissediyorum, ancak o köpek sesin aktiviteyle ilgili gerçek anlamını anlamıyor. Ehd de aynı şekilde.

"Acaba sana başka sesler çıkarmayı öğretebilir miyim?" Parmağımı dudaklarında gezdiriyorum. "Eğer isim ve *öpücük* söyleyebiliyorsan, belki başka kelimeler de söyleyebilirsin."

Bir an için ona hangi kelimeyi öğreteceğimi düşündüm ve sonra gülümsediğimi hissettim.

"Ehd?" Yumuşakça söylüyorum. Parlak gözlerle bana bakıyor.

"Beh!" diye yanıtlıyor.

"Evet, ben Beh'im." Kıkırdıyorum. "Ben Beh'im ve sen de Ehd'sin. Ve biliyorsun ki

Ne? Beh, Ehd'yi seviyor."

Ehd bana, tüylerimi diken diken eden bir hayranlıkla bakıyor. "Beh

Ehd'yi seviyor," diyorum tekrar, parmağımı ağzının üzerinde

gezdirerek ve

Sonra da burnunu.

Ehd aniden hapsiriyor ve o öfkeyle burnunu ovuştururken ben gülüyorum.

Ehd parlak gözlerle beni yakalıyor ve sırtüstü yatırıyor. Yarım saniye sonra üstüme çıkıyor ve ağzını benimkine bastırıyor. Ben onun üzerine çıkana kadar tekrar yuvarlanıyoruz ve ellerini kendi ellerimle yakalamak için aşağı uzanıyorum. Onları göğüslerimin üzerine yerleştiriyorum ve dizlerimin üzerinde yükseliyorum, böylece şaftını tutup konumlandırabiliyorum.

Onun üzerine düşüyorum, ben inerken ve Ehd homurdanırken sikişinin beni doldurduğunu hissediyorum. Ehd sikimi tutmadan önce bir dakika

boyunca onun üstünde aşağı yukarı hareket ettim.

ve beni ters çeviriyor. Sabit hareketleri mükemmel bir ritim oluşturuyor ve çok geçmeden onun adını haykırıyorum. Bir an sonra, Ehd beni doldururken inliyor ve ben onun altında nefes nefese kalıyorum.

Ehd'ye birkaç pozisyon daha öğretmiş olsam da, o kesinlikle en iyi Adamım.

Ehd bizi yanlara kaydırıyor ve ben yüzüne dokunmak için uzanıyorum.

O ağzıma bakarken tekrar "Beh Ehd'yi seviyor," diyorum. Ağzımı fırçalıyorum
parmaklarını dudaklarına götürdü. "Beh, Ehd'yi seviyor."

Ehd bana çatık kaşlarla bakıyor, ben de aynı şeyleri tekrarlıyorum.
kelimeler.

"Aşklar," diyorum. "Seviyor. Seviyor. Seviyor."

Ehd uzanıp diliyle dudaklarını ıslatıyor ve beni izliyor.
dikkatle. Dilini dişlerinin arkasına yerleştirir. "Lil..."

Başını bir kez sallar.

"Seviyor." Sesleri yavaşça söylüyorum, vücudumun şeklini abartarak
ağzımı ve dilimin pozisyonunu taklit çalışıyor. "Luh...awwfff."

"Seviyor."

"Luhhff."

" bu!" Ciyaklıyorum ve gözlerim yaşla dolarken elini tutuyorum.
"Başardın, Ehd!"

Parlak gözlerle bana bakıyor, nedenini bilmesede beni memnun ettiğı
için mutlu olduğı belli.

"Beh Ehd'yi seviyor," diyorum.

"Luhffs!" Kollarını bana doluyor ve beni kendine yakın tutuyor.

Ona sıkıca sarılırken kalbim hızla çarpıyor. Belki bu kelimeyi anlamıyor ama yine de söylediğini duymak kalbimi ısıtıyor.

Kelimelerle ya da değil, Ehd'nin beni benim onu sevdiğim kadar sevdiğini biliyorum.

Sabahın büyük bir kısmını aldı ama sonunda küçük, yaprak dökmeyen bir ağacı kesmek için bir çakmaktaşı parçası kullanmayı başardım. Ağaç sadece iki metre boyunda ama iş görür. Dallarındaki karı silkeleyip mağaraya geri taşıyorum.

Ağacı ateşin yanına dikiyorum. Ehd gözlerini kısarak yakından bakıyor ama dokunmak için uzandığında elini itiyorum.

"Hayır, Ehd. Bunu yakmayacaksın."

Burnundan soluyor ve tekrar ağaca uzanıyor.

"Hayır!" Elini tutup ağaçtan uzaklaştırıyorum. Ehd başını eğiyor, pişman ve biraz da korkmuş görünüyor. Ayak parmaklarımın üzerinde durup Soğuk burnumun ucunu onun sıcak burnuna . Rahatlıyor, tekrar ağaca bakıyor ve sonra tavşanların derisini yüzmeye geri dönüyor.

Geride durup daha iyi bakıyorum. Küçük, biraz yana yatık ve mağara deliğinden çekerken birkaç dalı kırılmış ama yine de amacına hizmet ediyor. Aslında, *Peanuts* Noel Özel'de Charlie Brown'ın sahip olduğu ağacın aynısına benziyor.

"Tabanın etrafına saracak mavi bir battaniyem olsaydı, bir Noel mucizesi yaratabilirdik!" Gülüyorum ve mağaranın arkasındaki fazladan kürklerden birini alıp ağacın tabanına sarıyorum. Geride durup bir süre bakıyorum ama bir mucize gerçekleşmiyor.

Ehd yanıma geliyor ve önce ağaca, sonra bana ve sonra tekrar ağaca bakıyor. Bir gözünü kapatıyor ve başını eğiyor. Ağacı tamamen görmezden gelip kollarını belime dolamadan önce yumuşak bir çıkarıyor.

Uzaklaşıp ağaca önce ellerini sıkıyorum. Döndüğümde ağaç devriliyor ve Ehd homurdanıyor.

"Bana bu konuda yardım edersen, her şey çok daha kolay olur."

Ehd yardım etmiyor. Aslında, yüzündeki ifadeye bakılırsa. aklımı tamamen kaybettim. Sonunda ahşap tabanı çıkarıp yerine taş kullanarak küçük ağacı ayağa kaldırmayı başardım.

"Şimdi, onu dekore etmeliyiz!"

etrafına bakıyorum ama ağaca süs olarak ne koyacağım konusunda hiçbir fikrim yok. Biraz ilham bulmayı umarak dışarı çıkıyorum. Ehd de hemen arkamdan geliyor. Tek dışarı çıkmamdan hoşlanmıyor, o yüzden mağaraya yakın duruyoruz.

Birkaç kozalak ve meşe palamudu kapağı topluyorum, bunları kullanabileceğimi umuyorum. Çam ağacına süs olsun diye kozalak eklemek aptalca geliyor ama işe yarıyor ve Ehd onları benden almaya çalışmıyor. Ayrıca bir avuç cilalı taş alıyorum ve içeri geri dönüyoruz.

Şimdi işin zor kısmı.

Mağaranın arka tarafında, büyük ölçüde temizlenmiş bir geyik leşinin önünde çömeliyor ve kemiklerden tendon tellerini çekiyorum. Mağaranın tabanında ağacı, tendon tellerini çekerek onları uzun ayırıyorum. Kemik parçasını kullanarak meşe palamudu kapaklarında küçük delikler açmaya çalışıyorum ama sonunda kırılıyorlar. Yaklaşık kırk tanesinin üzerinden geçiyorum, pes etmeden önce sadece ikisinde düzgün bir delik açmayı başarıyorum.

"Ağaca başka ne asmak iyi olur? Muhtemelen ağaç kabuğunda daha iyi delikler açabilirim ama bu ne kadar güzel olur ki? En güzel meyveler olurdu ama topladığımız her şeyi yedik."

"Belki kabuklar işe yarar."

Su içmek için göle gittiğimizde, suyun kenarına gidiyorum ve buzu kırarak minik tatlı su istiridyelerinin kabuklarını topluyorum. Mağaraya döndüğümüzde, birçoğu hala kırılrsa da onları ipe dizerken çok daha şanslıyım.

"Bir şişe Elmer's için krallığım!" Esprime gülüyorum ve Ehd başını iki yana eğerek bana şaşkınlıkla bakıyor. "Ben deli değilim. Bunu sana daha kaç kere söylemem gerekiyor?"

Ehd oflayıp puflar ve ateşe geri döner.

Ağaç olabildiğince iyiyken mağaranın arkasına gidip Ehd'ye vereceğim Noel hediyesini alıyorum. Bir gün önce onu bir kürk parçasına sarmış ve sinew ile birbirine bağlamıştım. Ağacın dibine dikkatlice yerleştiriyorum.

"Şimdi her şey hazır!"

Ehd, çıkardığım seslerden bıkmış, kısık gözlerle bana bakıyor.

"Neden benimle iletişim kuramıyor gibisin?" Bir gözümü kapatıp diğeriyle bir süre Ehd'ye bakıyorum. "Sesler çıkarabiliyorsun. Tüm bu isim kavramışsın. Aptal değilsin; bunu biliyorum. Ama işaret dili yok mu? Resim yok mu? Neden?"

Çeşitli sağlık derslerinden beynin sol yarım küresinde bir dil merkezi olduğunu hatırlıyorum. Acaba Ehd'nin başına aldığı bir darbe bu merkeze zarar vermiş olabilir mi?

"Buraya gel, Ehd."

Ehd ismine tepki veriyor ve bana doğru kayıyor. Elimi başının sol tarafındaki uzun saçlarında . Gülümseyip gözlerini kapatırken kısık bir hırlama sesi çıkarıyor. Başını omzuma yaslıyor ve burnunu tenimde gezdirirken sıcak nefesini boynumda hissediyorum.

Kafatasında herhangi bir tümsek ya da çukur hissetmiyorum.

"Belki de sadece böyle doğdunuz. Bu seni Homo sapiens yapar mı? Sen bir Neandertal değilsin; bunu biliyorum. Kafan o şekilde değil ve vücudun da gördüğüm diğer erkek çocuklarına benziyor. Başka bir çocuk gördüğümünden değil. Seni gördüğüm gibi değil."

Ehd uzanıyor ve elini belimden kalçama doğru gezdiriyor.

"Fazla bir şey gerekmiyor, mi?" Ehd kürkleri bedenimden itmeye başladığında kıs kıs gülüyorum.

Ehd beni ellerime ve dizlerime doğru yönlendiriyor ve bacaklarımın arasına yerleşip nazikçe girerken altımdaki çim paspasın verdiği sert hissi görmezden geliyorum. Yavaşça girip çıkarken inliyorum, göğsünü sırtıma değdirmek için .

Gözlerimi kapatıyorum ve basınç artana kadar ritmik hareketlerini hissetmeme izin veriyorum ve klitorisime ulaşip nazikçe ovuşturduğunda haykırıyorum. Gerginleşiyorum ve patlıyorum, kısa bir süre sonra beni doldurduğunu hissediyorum.

Ehd iç geçiriyor ve . Tekrar yere oturuyor ve beni kucağına çekiyor, ben kıkırdayıp onu itene kadar beni öpücüklere boğuyor.

"Bunun için zaman yok," diyorum ona. Burnunu öpüyorum ve kürk giysilerimi almak için ayağa fırlıyorum. "Sarılmak sonraya kalabilir. Hediye zamanı, Ehd!"

Elini tutup onu ağaca doğru götürüyorum.

"Bu senin için," diyorum gülümseyerek ve kürkle sarılmış bardağı Ehd'ye uzatıyorum. Çekinerek elimden alıyor. "Aç şunu!"

Ehd paketi elinde çeviriyor ve kokluyor. Ben gülüyorum. "Aç şunu, aptal!"

Bana bakıyor ve başını bir yana eğiyor. Yavaşça, o alır fincandan bir parça kürk alır ve kili elinde ters çevirir. Parmağını harflerin üzerinde gezdiriyor.

"Bu senin adın," dedim ona. "E-H-D. Ehd diye okunuyor. En azından ben öyle yazardım. Sadece E-D yazmayı düşündüm ama sana pek uymuyor."

Ben konuşurken Ehd ağızma bakıyor.

"Ehd," diyorum tekrar.

"Beh." Elini boynumun arkasına doluyor ve başımı kendine doğru çekiyor. Burnunu benimkinin üzerinde gezdiriyor ve derin derin içine çekiyor.

Bardağın kenarındaki harfleri tekrar gösteriyorum ve adını tekrarlıyorum. Ehd, gözlerinde aklımı tamamen kaçırdığımı düşündüğünü söyleyen bir bakışla bana bakmaya devam ediyor. Ben de ona gülümsüyorum.

"Noel'deyiz, Ehd!" Ben de öyle dedim. "En azından Noel'yakın olduğunu düşünüyorum. Kar var ve bu benim için yeterince iyi! Kutlama zamanı!"

Ehd eğiliyor ve kolunu belime doluyor. Diğer eliyle bardağı tutuyor ve başparmağını harflerin üzerinde gezdiriyor. Bir düşünce aklıma geldi.

"Biliyor musun, sanırım bu gerçekten Noel olamaz. Eski uygarlıkların arkeolojik dönemlerine yakın olduğumuzu bile sanmıyorum.

ya da bu noktada bunun gibi bir şey. Yani, piramitler üzerinde çalışan mı? Sanmıyorum."

Bu fikir bana ağır geliyor. Ateşin önüne oturmak için hareket ediyorum ve kömürleri dürtmek için bir çubuk alıyorum. Ehd sürünerek yanıma geliyor, belli belirsiz yanağıma uzanıyor ve yüzümü okşuyor. Orada olduğunu bilmediğim bir damla gözyaşını siliyor.

"Özür dilerim," diye fısıldıyorum. "Bazen tüm bunlar biraz fazla bunaltıcı oluyor."

Ehd yaklaşıyor, kalçasını benimkine bastırıyor. Başını omzuma yaslıyor ve burnunun ucuyla boynumu okşuyor. Gözlerimi kapatıyorum ve boğazıma düğümlenen yumruya karşı yutkunuyorum. Annemle babamın şu anda ne yaptığını merak ediyorum. Ağacı bensiz mi süslediler? Noel alışverişine çıkmaya zahmet etmişler mi? Ağacın altında benim adımın yazılı olduğu hediyeler var mı? Yoksa benden tamamen vaz mı geçtiler?

Bunların hiçbirisi henüz gerçekleşmedi.

Ama olacak.

Bir gün çocukluğumun geçtiği evde bir Noel olacak ve ben orada olmayacağım. Birçok, birçok Noel. Ehd'nin yaptığım ilk kil çömlek parçasını kırdığı günden beri bunu biliyordum. Parçaları gördüm, annemin arkeolojik kazılarından çıkan çatlak kilin sivri kenarlarını tanıdım ve kaderimi bildim.

Görüş alanında iki iskelet bulundu. Biri Ehd'ydi, diğeri de bendim.

Benim.

Ben olacağım.

Bunu değiştirmek için yapabileceğim hiçbir şey yok.

"Elinden gelenin en iyisini yap," diye fısıldıyorum gözyaşlarım akmaya
yüz. başlarken.

Ehd yüzünü buruşturuyor ve bana doğru yaklaşıyor. Uzandı ve yanağıma dokunuyor, elmacık kemiğimin üzerinde tuzlu gözyaşlarından bir leke oluşturuyor. Yumuşakça homurdanıyor ve boynuma sokuluyor. Yanıt vermediğimde, ellerini kollarımda ve bacaklarımda gezdirmeye başlıyor, algılanan bir yaralanmanın kaynağını arıyor.

"Yaralı değilim." Elini tutup yüzüme doğru tutarken burnumu çekiyorum. "Sadece biraz melankoliğim. Noel aile zamanıdır ve benim artık bir ailem yok."

Ruhumun derinliklerinden kaçmak isteyen hıçkırıklara karşı savaşıyorum.

Sevdiğiniz birinin olmadığı basit bir Noel değil bu. Teyzem ve amcamın boşandığı ve amcamın artık tatil toplantılarının bir parçası olmadığı zamanki gibi değil. Büyük kuzenimin evlenmesi ve sadece iki yılda bir Noel sabahı kahvaltısına katılıp diğer yılları eşinin ailesiyle geçirmeyi tercih etmesi gibi değil.

Tüm ailem en ulaşılmaz şekilde uzakta ve hiçbirini bir daha asla göremeyeceğim.

Bu sefer hıkırıklarıma engel olamıyorum. Ehd beni göğsüne çekip elini saçlarımda gezdirirken bile kendimi susturamıyorum. Bu çok fazla. Çok derin. Kavrayamayacağım kadar çılgınca.

Başvurulacak bir yol yok. özüm yok.

Ehd bana daha sıkı sarılıyor ve sonunda beni uyuduğumuz kürk yığınının yanına götürüyor. Beni yatağın içine soktu ve sıkıca sarıldı.

ta ki yorgunluk gösterene kadar ve ben geçmiş Noelleri hayal ederek uyuyana kadar.

OceanofPDF.com

Bölüm 7

Çocukluğumda teknolojiyle ilgili her şeye bağımlı olmama rağmen, telefon, internet ya da dijital müzik dinlemeyi gerçekten özlemedim. Bir zamanlar her birkaç dakikada bir telefonumu kontrol etme bağımlısı olsam da, artık bunu ikinci kez düşünmüyorum. Burada böyle şeylere ihtiyacım yok ve tüm zamanımız daha temel insani ihtiyaçlara harcanıyor.

Şimdiye kadar.

Evde, aylık döngülerimi takip eden bir telefon uygulamam vardı. Bu uygulama bana gerekli tüm besinleri aldığımdan emin olmamı hatırlatıyordu. Adet dönemim başlamadan birkaç gün önce kadınsı ürünler kullanıyordum ve bu konuda fazla düşünmeme gerek kalmıyordu. Burada, bir sonraki reglime kadar olan günleri saymama yardımcı olması için bir ağaç kabuğu parçası kullanmaya başlamıştım. Her gün çakmaktaşı bir bıçak alıp bir işaret daha yapıyordum. Adetlerim her zaman düzenli olmuştur. Ağaç kabuğundaki otuzuncu işarete ulaştığımda, adet dönemim kaçınılmaz olarak başladılar. O gün, yeni bir ağaç kabuğu parçası, bir çubuk ya da elimde ne varsa onunla her şeye yeniden başladım.

Kalbim boğazıma kadar çıkmaya çalışırken elimdeki işaretleme çubuğuna bakıyorum. Yüzeye dokuz farklı çizgi kazınmıştır. Kar fırtınası sırasında dışarısı o kadar karanlıktı ve biz o kadar çok uyumuştuk ki Yeni bir günün ne zaman başlayacağını bilmiyordum ve her günü işaretlememiştik. Fırtına dindiğinde, bulabildiğim yiyecekleri toplamaya, su stokunu yenilemeye ve Noel ağacını süslemeye odaklanmıştım ve günlük ritüelimi düşünmemiştim bile. Çubuğu işaretlemedim ve şimdi ne zaman yumurtlayacağım ya da reglimin ne zaman başlayacağı hakkında hiçbir fikrim yok.

Ağaç kabuğunu en son işaretlediğimden beri kaç kez seks yaptık? Birkaç kez, bundan eminim. Seks ısınmanın en iyi yoludur ve Ehd günde birkaç kez seks yapmaya çok istekli ve muktedir. Kaç gün oldu? Beş mi? Bir hafta mı? Daha fazla mı? Hiçbir fikrim yok. Bütün günler birlikte akıp gitti.

Nasıl bu kadar aptal olabildim? Doktorların, hastanelerin ve hatta bana yardım edecek bir ebenin bile olmadığı bir dünyada kendimi hamile kalmaktan korumanın tek yolu döngümü takip etmek.

"Siktiğimin salağı!" Çığlık atıyorum ve odun parçasını ateşe atıyorum. Gözyaşlarım yüzümden aşağı akıyor ve Ehd ayağa fırlayarak yanıma koşuyor.

"Beh!" Elimi tuttu ve her yerimi kontrol etti, muhtemelen yara var mı diye bakıyordu.

"Yaralı değilim!" Elini itmeye çalışıyorum ama kollarını bana doluyor ve beni göğsüne bastırıyor. Birlikte yere yığılıyoruz ve ben alnımı omzuna yaslarken o beni kucağına alıp hafifçe sallıyor.

Ne yapacağım ben? Reglim başlayana kadar Ehd'nin en sevdiği aktiviteyi mi reddedeceğim? Ya çok geçse ve ben zaten hamile olsam? Her günün her dakikasını sadece ikimizi hayatta tutmak için yiyecek, odun ve diğer ihtiyaçları toplamakla geçiriyoruz. Bir çocuk yetiştirmek için nasıl zamanımız olabilir ki?

Bebek mi?

Sertçe yutkunuyorum, annemin sezaryenle kendi doğumumla ilgili hikâyesini hatırlıyorum. Ben enine doğmuştum - annemin içinde yan yatıyordum - ve annem her zaman doktorlar olmasaydı ikimizin de ölebileceğini söylerdi.

Ya bu benim başıma gelirse? Ya hamile kalırsam ve bebek ? Kim yardım eder? Ehd mi? Ehd çok akıllı olmasına rağmen

Sevgi dolu, bir bebeğin doğumu sırasında ne yapacağını bildiğinden şüpheliyim. Seksin bebeklere yol açtığının farkında olup olmadığını bile bilmiyorum.

Ehd ile birlikte olduğum süre boyunca gördüğüm tek insan göldeki saldırganımdı. Ehd belli ki bir yerden gelmiş ve hayatının bir noktasında bir ailesi olmuş olmalı, ama ne kadar zamandır

Yalnız mı? Hamilelik ve bebekler hakkında bilgisi var mı? Bu içgüdüsel mi?

Eğer hamile kalırsam, tüm bu çabada tamamen yalnız kalabilirim.

Bu kaçınılmazdı.

Uyuyan kürklerimizizin yanına diz çöküyorum, midemdeki hisle savaştığım kadar neden bu kadar hasta hissettiğimi bilmekle de savaşıyorum.

Boğazımdaki yumru aşağı doğru iniyor, mideme yerleşiyor ve öğürmememe neden oluyor. Uzun zamandır dikkatli olmaya çalışıyordum. Bunun olmayacağından emin olmak için regl dönemleri arasındaki her günü saymıştım. Biliyordum ki hala biraz riskliydi, bu yüzden Ehd bu fikirden her zaman hoşnut olmasa da orta derecede riskli günleri bile sözlü olarak tutmaya çalıştım.

Sonra izimi kaybettim. Kış fırtınaları sırasında çubuğumu işaretlemeyi unutmuştum. Geç kalabileceğimi düşündüm ve kafamda günleri saydım. Haftalar O zamandan bu yana çok zaman geçti ve artık regl dönemimin ne kadar geç olduğunu kesin olarak biliyorum. Şimdi başlamayacağından da oldukça eminim.

Ne yapacağım ben?

Herhangi bir tıbbi bakıma erişimim yok ve ne kadar çok şeyin ters gidebileceğini biliyorum. Ya doğru beslenemezsem ve bebek bir tür kusurla doğarsa? Ehd ondan kurtulmak ister miydi?

Mükemmel olmasaydı, yırtıcı bir hayvanın onu bulup sürüklemesi için vahşi doğada mı bıraksaydık?

Başka bir mide bulantısı dalgası üzerime geliyor.

Böyle bir olamaz. Bunların hiçbiri olamaz.

Gözlerimi sıkıca kapatıp bu korkunç kâbustan uyanmak için kendimi zorluyorum ama işe yaramıyor. Midem tekrar çalkalanırken, elimi ağzımla kapatıyorum ve mağaradan dışarı fırlıyorum. Ehd'in arkamdan geldiğini, saçlarımı tutarken endişelerini homurdanarak dile getirdiğini duyuyorum ve vadiye kusuyorum.

Midem boşalır boşalmaz kendimi daha iyi hissediyorum. Ehd beni kucağına alıyor ve mağaraya götürürken kollarına alıyor. Ateşin yanına oturuyor ve ben kendimi daha iyi hissedene kadar beni kucağında tutuyor.

Ertesi gün, her şey yeniden oluyor. Ehd beni terk etmeyi reddediyor. her sabah hastalanmaya devam ediyorum. Yemeklerimizi pişirirken ve alevlerle ilgilenirken beni ateşe yakın bir yere yatırıyor. Beni sürekli kontrol ediyor ve beni delirtip delirtmeyeceğini merak ediyorum.

"Ehd?" Ona sesleniyorum ve hafifçe irkiliyor, isminin sesi onu uyandırıyor.

"Luffs!" diye cevap veriyor ve bu ses beni gülümsetiyor. Elini tutuyorum ve karnımın üstüne koyuyorum.

"Hamileyim Ehd," diyorum ona. "Bir bebeğimiz olacak. I Böyle şeylerden haberiniz olup olmadığı hakkında hiçbir fikrim yok ve bu fikir beni oldukça ama bu noktada yapabileceğim hiçbir şey yok."

Sanki sözlerimi gerçekten anlamış gibi Ehd'in gözleri kocaman açılıyor. Hayranlıkla karnımdaki eline bakıyor. Bir an sonra başını kaldırıp bana bakıyor,

Adımı söyler ve muhteşem bir gülümsemeye dönüşür. Onun üzerinde yükseliyor

Dizlerimin üzerine çöktü ve beni ateşin yanındaki çim minderin üzerine yatırdı. Sonra iki eliyle karnımı tutuyor ve burnunu karnımın üzerinde gezdiriyor.

Gözlerim yaşla doldu.

Bir şekilde biliyor. Varoluşun bu temel, ilkel durumunu anlıyor. Neyin geleceğini biliyor ve olumlu bir şekilde heyecanlanıyor.

Ben tam anlamıyla dehşete düşmüş durumdayım ama Ehd'nin neşeli tepkisi korkuma rağmen kalbimi ısıtıyor.

Belki de bu o kadar kötü bir şey değildir. Belki de her şey Doğru.

OceanofPDF.com

Bölüm 8

"Da, da, da, da, da, !" Lee, Ehd onu kaldırana kadar tombul yumruklarını havaya kaldırıyor.

"İşte " Yaz sonu güneşinin ısıttığı bebeğin yanağını okşarken söylüyorum. "Bu senin baban!"

Lee sesi tekrarlamaya devam ediyor ve Ehd gözlerini önce oğluna sonra da bana diyor. Gülümsememi engellemeye çalışıyorum. Ehd'nin Lee'yi umursamadığını biliyorum.

Lee'nin gevezeliğinden ya da benim konuşmamdan rahatsız olsam da oğlumuzun konuşmaya başlaması beni çok heyecanlandırdı. Sheila ya da Ehd'nin deyimiyle "Lah", ateşi çıkmadan önce ses çıkarmaya başlayacak kadar büyümemişti ve ben Çocuklarımızın mağara adamım gibi sessiz olmasından hep endişe etmişimdir.

Ehd'yi seviyorum ama benimle konuşacak başka birine ihtiyacım var. Lee gelmeden önce, kullanmadığım için bazı kelimeleri unutmaya başlamıştım. Sürekli konuşmaya devam etmezsem sözlü iletişim kurma becerimi kaybedeceğimden korkuyordum ama kendi kendine konuşmanın da kendine has sorunları var. Sonunda aklımı yitireceğimden korkuyorum.

Ehd onu parlak güneş ışığında tutarken Lee gözlerini kısıyor ve Ehd onunla birlikte dönerken kıkırdıyor.

Lah'ı düşünmek gözlerimi yaşartıyor. Babamın tarlada ortaya onu tedavi için götürmesinin üzerinden çok uzun zaman geçmesine rağmen hâlâ onu düşünüyorum. Ehd yıkılmıştı ve bunu anlamasını sağlayamamak beni kahrediyordu.

Lah hastalığı yüzünden ölecekti. Eğer babam bizi bulmasaydı, bir gece daha dayanamazdı. İhtiyacı vardı.

Antibiyotikler ve uygun tıbbi tedavi, bu yüzden babam onu yanına aldı.

Onunla birlikte gidebilirdim. Kızımınla birlikte kendi zamanıma ve yerime dönebilirdim ama yapmadım. Dönseydim, Ehd'e ne olacaktı? Lah'ın ona bakacak ve onu iyileştirecek bir ailesi olurdu ama ben onunla dönseydim Ehd'nin kimsesi olmazdı.

Ölebilirdi; bundan eminim. Babam Lah'ı da alıp gittiğinde, Ehd'nin kalp kırıklığından ölebileceğini düşünmüştüm.

Ben de kalmaya karar verdim. Mağara adamımla kaldım.

Ayrıca, Ehd'nin o kil levhayı kırıldığı günden beri kaderimi biliyorum. Burada, Ehd'in kollarında öleceğimi biliyorum. Bir gün, Bundan binlerce yıl sonra, annem kalıntılarımızı şu anda yaşadığımız mağarada bulacak. Bununla barıştım.

Lee telaşlanmaya başlıyor ve Ehd onu kucağıma yatırıp emziriyor. Lee göğsümü emiyor, göz kapakları sarmaya başladığında küçük eli açılıp kapanıyor.

Kuşlar tepemizde cıvıldarken Ehd yanımızda güneş ışığının tadını çıkarıyor. Gülümsüyorum

Onu.

"Beh Ehd'yi seviyor," diyorum. Ehd ona doğru dönerken Lee'yi biraz yukarı kaldırıyorum.

Sesimi duyunca. "Beh Lee'yi seviyor."

"Luffs Beh! Lee luffs!" Ehd sırtıyor ve ben de gülmekten kendimi alamıyorum.

Vücudum titrerken Lee irkiliyor ve ardından bir feryat koparıyor. Ehd ayağa kalkıyor yakınımına eğilip bebek tekrar sakinleşip emmeye başlayana kadar yanağını okşuyor. Ehd arkama geçiyor ve ben de göğsüne yaslanıyorum.

"Sen iyi bir babasın," diyorum ona.

Güneş beni ısıtıyor ve uykum geliyor. Bir an için gözlerimi kapatıyorum, uyukluyorum. Zar zor uyanırken, annemin bazen uyumakta kullandığı beyaz gürültü makinesini duyduğumu sanıyorum ama ses çok yüksek.

Bir başlangıçla gözlerimi açıyorum ve daha dik oturuyorum. Lee meme ucumdan kayıyor ama uykusundan uyanmıyor. Mağaramızın yakınındaki tarlaya bakıyorum ve mavi ve yeşil ışıktan oluşan dönen bir küre görüyorum. Ortasında, ortasında Statik deşarj kıvılcımları, babamın görüntüsü belirmeye başlıyor.

Ben tepki vermeye fırsat bulamadan Ehd ayağa fırlıyor ve beni de kendisiyle birlikte yukarı çekiyor. Lee'yi sıkıca kavrayıp Ehd'den uzaklaşmaya ve babama doğru adım atmaya çalışıyorum ama Ehd çılgın atıyor ve kolumu daha sıkı kavlıyor.

"O benim babam!" Ehd'in elinden çalışırken bağırıyorum ama kurtulamıyorum. Bana doğru uzanırken gözlerindeki dehşeti görebiliyorum. ve çakmak taşlı mızrağını kapıyor. Tehditkâr bir şekilde tutuyor. "Hayır, Ehd!"

Ehd beni arkasından itiyor ve mızrağını sallayarak beni ve Lee'yi mağaranın girişine doğru itmeye çalışıyor. Gözlerindeki korkuyu ve tehdit altında olduğumuzu hisse derse saldırmaktan çekinmeyeceğini biliyorum. Babama bakarken geri itiyorum, elinde hastanelerde bebekler için kullanılan pembe ve mavi çizgili battaniyeye sarılı küçük bir bohça tuttuğunu hemen fark ediyorum.

Lah.

"Ehd...Ehd..." Onu sakinleştirmeye çalışarak kolunu okşuyorum. "Sakin ol. Lah onun yanında. Kızımız yanında."

Ehd yüksek bir hırıltı çıkarıyor ve mızrağı önünde tutarken dişlerini .

"Ehd!" Ona bağıyorum. "Bak! Bu Lah!"

Babamın bize birkaç adım daha yaklaştığını, kolundaki hafifçe kıpırdadığını ve ardından uzun, sıcak bir ağlama sesi çıkardığını izliyorum. Ehd'in kolunun gerildiğini hissediyorum.

"Lah," diyorum tekrar. Babamı ve kucağındaki bohçayı gösteriyorum.

Babam yaklaşıyor, tam görüş alanına giriyor. Çizgili battaniyeye sımsıkı sarılmış pembe yüzünü görebilmemiz için bebeği yukarı kaldırıyor.

"Lah," diye fısıldıyor Ehd.

Ehd'nin sırtını itip tekrar dolaşmaya çalışıyorum ama bana izin vermiyor. Benden babama doğru hızla bakarken yine hırlıyor.

"Geri çekil, baba! O anlamaz! Muhtemelen bebeğimizi almaya geldiğini sanıyor!"

"Başka bir tane daha var mı?" Babam başını sallıyor. "Senin için ne oldu?"

"Lütfen, baba!" Hala uyumakta olan Lee'yi çimlerin üzerine koyarken sorusunu duymazdan geliyorum. "Daha fazla yaklaşılamazsın! Onu çimlere yatır! Eğer onu yere bırakıp geri çekilirsen, senin bir tehdit olmadığını anlayacaktır!"

"Ben sadece gitmiyorum-"

"Lütfen baba! Sana zarar vermesini istemiyorum!"

Babam razı oluyor ve Lah'ı bizden sadece bir düzine metre ötedeki sıcak çimlere yatırıyor. Ağlamaya devam ediyor ve onu kollarıma almak için kalbim sızlıyor ama Ehd hâlâ korkuyor.

"Bırak da gidip onu getireyim, Ehd," diyorum usulca. " yok. Onu şimdi geri aldık. O iyi."

Ehd mızrağı arkasında tutarak tarladaki bohçaya yaklaşıırken yolumu kapatıyor. Kadının yanına vardığında çömeliyor ve bir parmağını yanağında gezdiriyor. Battaniyeyi kenara çeker ve onu kollarına alıp tekrar ayağa kalkmadan önce durumunu dikkatlice değerlendirir. Lah uzun ve şiddetli bir feryat daha çıkarır.

Ehd keskin bir nefes veriyor ve yüzüne baktığımda yanaklarında gözyaşları görüyorum. Bebeğe yaklaşıyor, yüzünün yan tarafını onunkine bastırıyor ve derin derin içine çekiyor.

Kafamı kaldırdığımda babamın hızla yaklaştığını görüyorum. "Hayır!" diye bağıriyorum ama artık çok geç.

Ben Lah'ı tutarken Ehd olduğu yerde donup kalıyor ve babam öne çıkıyor. Babam Ehd'nin koluna bir iğne saplıyor ve Ehd yere düşüyor.

"Bunu neden yaptın!" Kızımı sıkıca kavriyorum, ağlamalarından konuşmamı zar zor duyabiliyorum.

"Sana zarar vermesi riskini göze alamam!" diyor babam. "Bu hafif bir yatıştırıcı ve en güvenli yol buydu. Birkaç saat içinde iyi olacak."

"Mesele bu değil baba. O bunların hiçbirini anlamıyor ve sen onu korkutuyorsun!"

"Elizabeth, ona çok yaklaşırsam beni o mızrakla öldürecek ve bunu biliyorsun. Biraz kestirmesini mi yoksa fiziksel bir tartışmaya girmemizi mi tercih edersin?"

Kaşlarımı çatıyorum, babamın muhtemelen haklı olduğunu kabul etmek istemiyorum.

"Onu burada bırakmayacağız," diyorum. Lah'ı bir koluma alıp diğer kolumla Lee'yi kucaklıyorum. "Ben bebekleri içeri götüreceğim, sen de Ehd'yi taşı."

Ateşin yanına oturup kızımın yanağını okşuyorum. Kardeşi, olan bitenden habersiz bir şekilde kürklerin arasında uyukluyor. bilinçsiz Ehd.

"O çok küçük," diyorum usulca.

Babam yanında küçük, siyah bir evrak çantasıyla yere yerleşirken Lah sessizce hemşirelik yapıyor.

"Ne kadar oldu?" Babam soruyor. "Senin zaman çizelgene göre, seni bulduğumdan beri ne kadar zaman geçti?"

"Onu kaçırdığınızdan beri bir yıldan fazla oldu. Belki bir buçuk yıl. Neden bu kadar küçük?"

"Sizin için bir buçuk yıl," diyor babam. "Bizim içinse sadece iki hafta oldu."

"İki hafta mı?" Kızıma bakıyorum. "Şimdi kaç yaşında?"

"Ne zaman doğum yaptığın hakkında hiçbir fikrim yok," diyor babam. "Kaba bir tahminle, dört ay."

"Lee kışın doğdu," diyorum. "Sanırım neredeyse yedi aylık." Başımı sallıyorum. "Bu nasıl mümkün olabilir?"

"Tüm bu zaman yolculuğu biraz zor." Babam sırtımayı başarıyor. "Tarihi doğru ayarlamak neredeyse imkansız. Bu benim üçüncü geri dönüşüm. Diğer ikisinde hesaplamalarımnda çok yanıldım; biri çok geçmişte, diğeri de çok gelecekteydi. Denklemleri doğru yapmak biraz zaman aldı. Çok fazla değişken var."

"Bunu anlamaya çalışmayacağım bile."

"Yine kalmak için ısrar edecek misin?" diye sorar.

"Evet, tabii ki öyleyim. Ehd'yi yalnız bırakamam. Sen Lah'ı yıkıldı. Bana ihtiyacı var. Ailesine ihtiyacı var. Biz birbirimize aidiz ve ben hiçbir yere gitmiyorum."

Babam birkaç sakın nefes alıyor ve Lah'ın başının tepesine dokunmak için öne doğru .

"Sensin, değil mi?" Babam yumuşak bir sesle. "Annenin bulduğu iskeletler, sen ve o."

"Evet." Yutkunuyorum ve babamın kederli yüzüne bakıyorum. "Bir süredir biliyordum."

"Ben de şüphelenmişim," diyor. "DNA, düğme - ne olduğunu anladığımda hepsi bir araya gelmeye başladı ama buna inanmak istemedim."

"Bunu kabullenmem biraz zaman aldı," diyorum, "ama artık başladım. Anlamanın zor olduğunu biliyorum ama benim olmam gereken yer burası. Burada Ehd ile birlikte olmam gerekiyordu."

"Çevrede başka iskelet bulunmadı," diyor babam. "Umarım bu, çocuklarınızın büyüdüğü ve başka bir bölgeye taşındığı anlamına gelir."

"Evet, umarım öyledir." Yumuşak sözlerim kalbime dokunmuyor. Çocukların bizden uzak bir yere gitme hoşlanmıyorum, yine de büyüyecekleri için mutluyum.

"Sana bazı şeyler getirdim." Babam uzanıp evrak çantasını açtı. "Fazla bir şey getiremedim ama en yararlı düşündüğüm şeyleri getirdim."

Babamın çantasından bir kitap çıkarmasını izliyorum.

"Sana daha fazla bilgi içeren bir iPad getirmek istedim," diyor, "ama annen getirdiğim her şeyin biyolojik olarak parçalanabilir olması gerektiğini söyledi. özel olarak soya plastiğinden yaptırdım, ancak fazla depolama alanı yok ve kullanmak için güneş pillerini sık sık şarj etmeniz gerekecek. Sabit diskin çoğu, ilkel bitki ve mantarların listesini, tanımlayıcı özelliklerini, tıbbi kullanımlarını, yenilebilir olup olmadıklarını vb. içeren bir kitap tarafından kaplanır. Yaprakla doğru tanımlamayı nasıl yapacağınızı hatırlıyor musunuz? kalıpları?"

"Evet."

"Dikkatli olduğunuzdan emin olun. Etrafta zehirli bitkiler var. iyi."

"Dikkatli olacağım."

Babam birkaç şişe ve bir şırınga çıkarır.

"Vitaminler," diyor şişeyi sallayarak. "Doğum öncesi, multivitaminler, ve ekstra C ve D vitamini. Bunlar hepinizin sağlıklı kalmasına yardımcı olmalı ve normal beslenmenizde eksik olabilecek her şeyi telafi etmelidir.

Ayrıca

Biriniz tekrar hastalanırsa diye antibiyotikler."

"Herkesin yemeğine karıştırmak için yeterince kolay olmalılar," diyorum başımı sallayarak.

Lee uyanıyor ve sürünerek bana doğru geliyor. Göğsümdeki bebeğe uzun uzun ve kaşlarını çatıyor.

"Anne, anne, anne!" Uzanıyor ve Lahı yiyecek kaynağından uzaklaştırmaya çalışıyor.

"Paylaşmayı öğrenmen gerekecek." Lah'ı bir kalçama doğru kaydırıyorum ve babam Lee'nin diğer göğsüme tutunmasına yardım ediyor. O da

kaşlarını çatmaya devam ediyor ama biraz süt içtikten sonra rahatlıyor gibi görünüyor. "Bunu da getirdim," diyor babam.

Dudaklarımı ıslatıyorum, babam şırıngayı eline aldığı anda aniden gerildiğimi hissediyorum.

"Bu senin için," diyor babam yavaşça. "Bu... başka çocuk sahibi olmanı için."

"Doğum kontrol iğnesi mi?"

"Tam olarak değil." Babam iç geçiriyor ve biraz geriye yaslanıyor. "Birkaç gün boyunca kanamanıza neden olacak ve bunun hoş olacağından şüpheliyim. Kanama durduğunda steril olacaksın."

"Oh."

"Başka bir hamilelik riskine girmemek devam etmeli ve kullanmalısın," diyor babam. "Burası çok tehlikeli."

"Biliyorum." Uzun bir iç geçirdim. "Bu beni çok korkutuyor ama ana kadar her şey yolunda gitti."

"Şimdiye kadar. Tekrar riske atma, Elizabeth. Bunu yapamayabilirim. Benimle geri dönmen için seni ikna etmeliyim, ama senin... olabildiğince güvende bilmeliyim. Uzun ve mutlu bir hayat yaşayacağını bilmem gerekiyor" -duraklıyor ve gözyaşlarını tutmaya çalışıyor- "uzun ve mutlu bir hayat."

Önce Ehd'ye sonra da iki bebeğimize bakıyorum.

"Kullanacağım," diyorum, "ama şimdi kullanmayacağım."

Babam açıkça hoşnutsuz, ama ne kadar inatçı olabileceğimi de biliyor. Başını sallar ve evrak çantasına tekrar uzanır.

Babam iç çekerek, "Annen bana bunu da dahil ettirdi," diyor. Bir neşter ve küçük bir silindir çıkarıyor. "Bu biraz acıtacak."

"Ne oldu?" Ben soruyorum.

"Doğum kontrol implantı," diyor basitçe. "Yaklaşık beş yıl sürecek yıl."

Ona bakıyorum, bu konuda gerçekten ne hissettiğimden emin değilim.

"Sonsuza kadar sürmeyecek," diyor babam, "ve senin için daha sağlıklı olacak.

Vücudunuzun bir süre kendini toparlamasına izin verin, özellikle de zaten iki çocuk sahibi olduğunuz için."

Şimdiden birden nasıl bakacağımı düşünmeye başladım ve babamın mantığını anlıyorum. Bir tane daha doğurmadan önce bir süre beklemek benim için daha iyi olur ve tüm ritim yöntemi planlarım pek işe yaramadı.

",," diyorum. Her iki bebek de kucağımda uyuyakaldı ve babamın söylediğinden daha fazla canı yanarsa diye onları yolumdan çekmek istiyorum. "Bana bir dakika ver."

Yavaşça ayağa kalkmaya başladım.

"Da, da, , da!" Lee mırıldanıyor ve ben de bir an için tekrar yapışmasını bekliyorum. Gözleri kapandığında meme ucunu nazikçe ağzından çıkarıyorum ve onu uyku kürklerinin yanına götürüyorum.

Ehd uyandı, bana endişeyle bakıyor.

"Her şey yolunda, Ehd." Ayağa kalkmaya çalıştığında elimi göğsüne bastırıyorum ve gözleri . "Burada rahatla. Herkes iyi. Sen çocuklarla ilgilen, tamam mı?"

İki bebeği babalarının yanındaki kürklerin üzerine yatırıyorum ve babam koruyucu bir kolla ikisini de sarıyor. Lah'a hayranlıkla bakıyor ve ben de babama dönmeden önce bir anlığına Ehd'nin elini tutuyorum.

Babam kolumu temizliyor ve sonra cildime uyuşturucu krem sürüyor. Küçük bir kesik açıp implantı koluma yerleştirirken ırkiliyorum. Kesiği temizliyor ve üzerine steril gazlı bez yerleştiriyor.

İşi bittiğinde, "Orada birkaç bez ve iğne de var," diyor.

Kolumu ovuyorum ve babam elimi tutmak için uzanıyor.

"Mutlu musun Elizabeth?" diye sorar. "Burada gerçekten iyi misin? Kolay değil ama tekrar dönmeyi deneyebilirim. İhtiyacın olan her şeyi sana getirebilirim."

"İhtiyacımız olan her şeye sahibiz," diyorum güven verici bir şekilde. "Yiyecek çok şeyimiz var, yaşayacak sıcak bir yerimiz var ve birlikteyiz. Artık Lah'ı da geri aldığımıza göre, sanırım her şey yoluna girecek."

"Ama mutlu musun?" Gözleri yaşlarla dolar.

"Ben mutluyum baba. Garip göründüğünü biliyorum ama seninle eve dönsem bile daha mutlu olabileceğimi sanmıyorum. Ehd var. Çocuklarımız var. Hepsini seviyorum."

"Bu konuda biraz teselli bulmaya çalışacağım. Anneni de aynı konuda ikna çalışacağım ama o kadar kolay ikna olmuyor. O iğneyi senin üzerinde kullanmamı ve seni benimle geri dönmeye zorlamamı istedi."

"Ehd'yi terk edemem.

Bırakmayacağım."

"Biliyorum."

Bölüm 9

Bir ağaç bulmak için mağaradan çıkarken parlak güneş beni selamlıyor. Adımlarım hafif ve karlı vadiyi geçip ormanın kenarına doğru ilerlerken kendi kendime gülümsüyorum. Küçük bir çam ağacı buluyorum ve çakmaktaşı baltamla hızla kesiyorum.

Yüzümde bir gülümsemeye küçük yaprak dökmeyen ağacı mağaraya geri götürürken, bunu neden her kış yapmadığımı merak ediyorum. Noel için süsleme yapmaya karar verdiğim ilk zamanı ve bir ağacı kesmenin ne kadar uzun sürdüğünü hatırlıyorum. Şimdi bu konuda çok daha iyiyim ve hatta kendi çakmaktaşı aletlerimi yapmaya çalıştım. Sürekli kırılıyorlar ama bir yolunu bulmaya kararlıyım.

Kışlar uzun ve kendimi yeni bir işle, özellikle de aileye fayda sağlayabilecek bir işle meşgul etmek önemli.

Bir an düşündüm, bu tarih öncesi topraklara ilk geldiğimden beri tam olarak ne kadar zaman belirlemeye çalıştım. Ehd beni o çukurda bulduğunda bahar mevsimiydi; bunu hatırlıyorum. Lah geç doğmuştu Ertesi yaz. Kışın hastalandı, babam onu götürdü ve bir sonraki Lee doğdu. Bu benim Ehd ile mağaradaki dördüncü kışım olacak.

Kendi zamanımı, ailemi ve arkadaşlarımı terk edeli neredeyse beş yıl oldu.

Yine gülümsüyorum. Ailemi çok özlüyorum ama seçtiğim hayat bu ve ben memnunum.

Yaprak dökmeyen ağacı diğer elime geçiriyorum ve mağaranın girişine doğru ilerlerken arkamdan sürüklüyorum. Lee ben içeri girer girmez ulumaya başlıyor.

"Anne, anne, anne, anne!"

"Merhaba tatlım!" Gülümseyerek söylüyorum. "Aç mısın? Annen bir süredir yok, ha?"

Ağacı mağaranın duvarına dayadım. Lee ayaklarıma doğru sürünüyor ve ben de onu kucağıma alıyorum. Kendinden küçük ama büyük kardeşine sinirlenen Lah, onun hareketlerini taklit etmeye ve yerde hareket etmeye çalışarak poposunu kıpırdatıyor ama bunun yerine göbek atıyor. Kıs kıs gülüyorum ve onu da kucağıma almak için uzanıyorum.

Bir kürkün üzerine yerleşiyorum ve Ehd iki bebeği de birer göğse yerleştirmeme yardım etmek için yanıma koşuyor. Kolay değil, ama birini diğeri olmadan beslemeye çalışmak sadece ağlamalara neden oluyordu. Bu yol sonuçta daha kolaydı.

Çocuklar beslendikten ve uyumak için kıvrıldıktan sonra ağaca geri dönüyorum. Odun yığınının üç kütük alarak taban olarak kullanmak üzere bir üçgen oluştuyorum ve ağacı bunun ortasına yerleştiriyorum. Ayağa kalkması için eski bir postun parçalarını kullanıyorum, Linus ve Charlie Brown'ın ağaçlarını mavi bir battaniyeyle sardıklarını hayal ederken kıs kıs gülüyorum."

"Kulak verin! Müjdeci melekler şarkı söylüyor, Yeni doğan Kral'a yücelik!" "Hoh!" Ehd ateşten bana bakıyor ve ben gülüyorum.

"Şarkı söylememle ilgili yorumun bu mu?" Ellerimi kalçalarıma koyuyorum ve ona karşı burnumu kırııştırıyorum. "Çok kötü. Her gün şarkı söyleyeceğim. Noel şarkısı aklıma geliyor."

Ağacı süslemek için kabukları birbirine dizmeye başladım. Çakmaktaşı aletlerde daha iyi olduğum gibi, iğne olarak bir kemik şeridiyle de artık çok daha iyiyim.

Yine de kırsam da, dallara asmak için bir tutam bulmam çok uzun sürmüyor. Süslemeyi bitirirken "Sessiz Gece "yi mırıldanıyorum.

Ehd arkamdan geliyor ve kollarını belime doluyor. Ona dönüyorum, yüzünü ellerimin arasına alıyorum ve gülümsüyorum.

"Artık tüm aile bir aradayız," diyorum neşeyle, o eğilip dudaklarını dudaklarıma bastırırken. "Noel aile demektir ve Noel'i kutlayacağız. Aralık ayında olup olmamamız bile umurumda değil."

Ehd sözlerimi duymazdan geliyor ve boynuma sokuluyor. Bir an sonra, onun Elleri kıcımlı kavlıyor ve beni tekrar uyku kürklerine yönlendirmeye çalışıyor. Bebeklerin ikisi de uyuyor ve Ehd için bu seks anlamına geliyor.

"Şimdi olmaz." Kıkırdıyorum ve ellerini tutuyorum. "Hâlâ bitirmem gereken Noel hazırlıkları var!"

Ehd yere bakıyor ve yüzü düşüyor. Onu hızla kendime çekiyorum ve burnuna dokunuyorum.

"Beh, Ehd'yi seviyor."

"Luffs!" Belli ki samimiyetsizlikten memnun değil ama tekrar mağaradan çıkarken beni takip ediyor. Çocuklar içeride uyurken fazla uzağa gitmiyoruz. Her ne kadar ikisi de mışıl mışıl uyuyor olsalar da, bir bebek için pek çok tehlike var ve mağara çocuk korumalı değil.

Ağaç süslendiğinde, herkes için uygun hediyeler düşünmeye başlıyorum. Vadinin kenarına yakın bir ağacın dibinde çok güzel mantarlar buluyorum ve bunlardan birinin ağacın tepesinde güzel duracağını düşünüyorum ama bir tanesini kapmaya çalıştığımda Ehd beni durduruyor.

"Onları yiyemeyeceğinizi biliyorum," diyorum, "ama parlak renkleri var ve güzel görünebilirler."

Ehd beni zehirli mantardan geri çekiyor.

"İyi. Muhtemelen haklısın. Düşebilir ve Lee kesinlikle her şeyi ağzına sokma aşamasında. Hala ne yapmam gerektiğinden emin değilim.

çocuklar için hediyeler konusunda. Gerçekten önemsedikleri tek şey süt. Gerçi ikisi de başka şeyler denemeye başlayacak kadar büyüdüler."

Zihnim dolaşmaya başladı.

"Buralarda narenciye sayılabilecek bir şey olduğunu sanmıyorum. Neden hiç iskorbüt hastalığına yakalanmadığını merak ediyorum. Babam bana vitamin verdiği için şimdi sorun olmuyor ama ya benimle tanışmadan önce? Bence bu gerçek bir sorun . İçinde C vitamini olan bazı sebzeler olduğunu biliyorum ama buralarda bildiğim bir şey olduğunu sanmıyorum. Belki meyveler. Emin değilim. O zaman bile, sadece yazın sonlarında varlar. Peki ya kışı atlatmak? Ne kadar çabuk iskorbüt olursun?"

Ehd'ye bakıyorum. Şakağını ovuşturuyor ve bana yan gözle bakarken başını hafifçe sallıyor. Kendi kendime çok konuşmamdan hoşlanmıyor.

"Zor iş," diyorum ona. "Konuşacak başka kimsem yok, bu yüzden en iyi arkadaşım kendimim. Umarım Lah ve Lee ses çıkarmaya devam eder ve sonunda kelimeleri kullanmaya başlarlar, yoksa birkaç yıl sonra delirebilirim."

Mağaranın yakınında, karın altında bir yığın odun buluyorum. Yeterince pürüzsüz ve tehlike oluşturmayacak kadar büyük olduklarına karar vererek birkaç parçanın üzerindeki buzu .

"Sanırım çocuklar bunları sever," diyorum. " yandan, eski bir deri parçasıyla oynamaktan da son derece mutlular, bu yüzden muhtemelen sadece ambalajıyla eğlenirler. Ha!"

"Ha!" Ehd sesi tekrarlarlarken sırtlıyor.

"Gerçekten mi?" Uzanıp dudaklarına dokunuyorum. "Tıpkı bebekler gibi sesleri tekrarlamaya başlayacak mısın?"

Ehd eğiliyor ve başka bir ses çıkarmadan beni öpüyor.

"Ha!" diyorum tekrar, ama o sadece bana bakıyor. "Peki. Hadi mağaraya geri dönelim."

Dönerken Ehd'in elini tutuyorum. İçeri girdikten sonra ateşi yakmaya odaklanıyor ve ben de öğlen yemeğimize başlıyorum. Yapabildiğim kadar çok şey eklemeye çalışıyorum.

Noel yemeği olarak sayılması için yahniyi lezzetli hale .

"Sanırım buralarda hiç hindi yok," diyorum. "Sen hiç kuş yakalamaya çalışmazsın, değil mi? Nasıl yapacağını merak ediyorum. Mızrağın işe yarayacağını sanmıyorum. Hmm."

Yerdeki hasıra bakıyorum ve kuşları yakalamak için bir ağ öremeyeceğimi merak ediyorum. Beslenmemizde daha fazla çeşitlilik olması güzel olurdu.

"Bir ağ genel olarak faydalı olabilir. Acaba başka ne için kullanılabilir?"

Akşam yemeği pişerken, uzun sinew tellerini toplamaya ve onları belli belirsiz ağ benzeri bir şeye bağlamaya başladım. Başarılı olamadım.

"Başlangıçta ben de matlarda berbattım," diyorum. "Belki biraz pratik yaparsam çözerim."

Lee uyanır ve hemen gevezelik etmeye başlar, bu da Lah'ı uyandırır. Ağlamaya başlar ve Ehd teselli etmek için kucağına alır.

"Sessizliğin bazı faydaları var." Lee'yi kucağıma alıp ağacın yanına oturturken kendi kendime başımı sallıyorum. Ehd de kucağında Lah ile bana katılıyor.

"Üçümüz konuşurken sen konuşamadığında ne hissedeceksin?" Ehd'nin yüzünün yan tarafına dokunuyorum. Bu düşünce beni üzüyor.

"Belki de hiçbir anlamadığın için gerçekten umursamıyorsun. Ne kaçırdığını bilmiyorsun. Yine de senin için üzülüyorum."

Ben mağara adamıma yaslanıyorum ve bebekler birbirlerine uzanıyorlar.

kucağımızda kıvranırken ellerimiz. Ateş küçük mağarayı ısıtıyor, dışarıdaki sıcaklığa rağmen mükemmel bir şekilde rahatlatıyor. Pişen yahninin ve ağaçtaki çam iğnelerinin kokusunu alabiliyorum.

Geçmişimdeki benzer kokuları hatırlamak kalbimde kısa süreli bir sızıya neden olsa da burada ve şimdi ailemle hissettiğim sevgi ve sıcaklığı azaltmıyor. Kendimi bu ortamda asla tahmin edemezdim ama bunu hiçbir şeye değişmezdim.

Ehd kolunu belime doluyor ve beni kendine yakın tutuyor. Ona bakmak için dönüyorum ve burnunu benimkinin köprüsü boyunca gezdiriyor.

"Birlikte uzun ve mutlu bir hayatımız olacak Ehd," diyorum usulca. "Bu hikâyenin nasıl biteceğini zaten biliyorum ama aslında her şey yolculukla ilgili, değil mi? Sen ve benim birlikte olmamızla ilgili."

"Luffs!" Ehd boynuma sokuluyor.

"Ben de seni seviyorum." Kıs kıs gülüyorum ve dudaklarını yakalamak için başımı çeviriyorum.

Benim.

Kendi zamanımdayken, böyle bir hayatı asla hayal edemezdim. Bu. Şimdi başka bir şekilde var olmayı hayal edemiyorum. Sadece ben, mağara adamım ve çocuklarımız bu mağarada birlikteyiz. Ailemiz ve sevgimiz var.

Ya da Ehd'nin dediği gibi, "Luffs!"

~~ SON ~~

OceanofPDF.com

Yazarın Son Notu

Luffs'u okumaya zaman ayırdığınız için hepinize teşekkür ederim! Bunları yazacağımı gerçekten hiç düşünmemiştim ama bu karakterleri yeniden ziyaret etmekten çok keyif aldım. Umarım bu, okuyucuların *Transcendence*'ı okurken aklına gelebilecek birkaç soruyu yanıtlar ve herkes Beh'in kafasına yaptığı bu küçük yolculuktan keyif alır!

Ehd ve Beh'in kalbimde her zaman özel bir yeri olacak ve umarım sizin için de öyledir!

Şimdi, bir sonraki projeye
geçelim! Shay Savage

OceanofPDF.com

Shay Savage Evan Arden Serisi

Yazarlarının Diğer Kitapları:

Aksi Takdirde Yalnız

Eski Deniz Teğmeni Evan Arden, ıssız bir yerde bir kulübede oturmuş, onu evine geri gönderecek emirleri beklemektedir - tabii emirleri alabilirse. Sadık Büyük Pirenesi dışında, monotonluğu bozacak kimse yoktur. Sıcak dayanılmaz, ama o elindeki az şeyle idare ediyor. Zorlu koşullara alışkın ve elinden geldiğince var olmaya çalışıyor. Bu can sıkıcı durum, genç bir kadının yoluna çıkmasıyla aniden kesintiye uğrar.

Kız kayıp, kız sevimli ve adam onu yatağına çekmenin cazibesine karşı koyamıyor. Neden olmasın ki? Yıllar geçti ve o başka türlü yalnız.

Aksi takdirde dolu

Chicago'lu bir mafya babasının tetikçisi olan Evan Arden, ruhunda karanlık ve elinde bir silahla yaşamına devam etmektedir. Onu olduğu gibi tanıyanlar ondan korkar ve zor yoldan öğrenenlerin bunu kimseye söyleme şansı asla olmaz. Kafasının içini görebilen birkaç kişi ise keşke hiç görmeseydim diyor. Acımasız bir katil olan Evan'ın tek sadakati işverenine, yani Evan'ın silahından çıkan kurşunlara ses veren adama.

Körfez Savaşı'nda savaş esiri olan Evan, aylarca esaret altında kaldı ve Hapishane anıları Arizona'da bıraktığı kadının düşünceleriyle birleşir. Hayatını her gün, yanında bir arkadaştan başka bir şey olmadan yaşar.

Köpeği Odin'in. Uykusuzluk onu ele geçirdiğinde, beklenmedik bir kaynaktan teselli arar, ancak ona güvenmek onun felaketi mi olacaktır?

Geçmişini unutmak ve kendini başka türlü işgal altında tutmak için mücadele ediyor.

Aksi Takdirde Zarar Görmez

Evan Arden bir buçuk yıl boyunca düşman tarafından hapsedildikten sonra çölden bir askeri kahraman olarak döndü. Bazı küçük acılar çekmişti. Esareti sırasında yaralanmış, deniz piyadelerinden bir miktar şarapnel şoku ile terhis edilmiş, ancak başka bir zarar görmediği düşünülmüştür. Şimdi bulunduğu yere nasıl geldiğini merak ediyor - keskin nişancılık uzmanlığını kullanarak yüksek güçlü bir keskin nişancı tüfeği ve çok sayıda mühimmatla mahalle parkını yok ettiği için Chicago Metropolitan Islah Merkezi'nde hapsedildi.

Bir önceki yıl çöl sıcağından kurtardığı kadın Lia Antonio, onu uykusuzluk psikozundan ve artan TSSB'sinden çıkarabilecek tek kişidir. Bunu yaptığında, Evan onu tekrar bırakamayacağını bilir. Daha önce işi bırakmayı hiç düşünmemişti -kim mafyadan emekli olur ki? - ama hem Lia'yı hem de kendisini tehlikeden uzak tutmaya karardır.

Evan, kendisini hapisten kurtaracak bir anlaşma hayal ettiğinden daha tehlikeli bir hal alınca, farklı yönlerden gelen ezici güçlerle karşı karşıya kalır. Ufukta bir mafya savaşı görünürken ve federaller elinde kanıtlar tutarken, Evan'ın elinde hiçbir şey yoktur.

kendini başka bir savaş bölgesinin ortasına atmaktan başka çaresi yoktu.

İşleri yoluna koymaya çalışan Evan, yanlış adamla karşılaşır ve kendini hedef tahtasının tam ortasında bulur. Keskin algısı ve

Zekâ, eski iş arkadaşlarından bir adım önde olmaya çalışır, ancak bu sefer söz konusu olan sadece kendi hayatı değildir; Lia'yı bir zamanlar ona oğlum diyen adamdan korumak zorundadır.

İzole

Doğaçla, Uyum Sağla ve Üstesinden Gel. Bu mantra denizciler için yeterince iyi; benim için de yeterince iyi. Doğaçlama . . . Dünyanın zirvesine yakın bir yerde, rakibim Sebastian Stark'a karşı hayatım için savaşıyorum. Güç bakımından üstün olan o, ama ben de ona karşı koyacak kurnazlığa sahibim. Stark'la ikimiz ve sevdiğimiz kadınlar için özgürlüğü garantileyecek bir anlaşma yapana kadar elementlerle, şeytanlarımla ve onunla savaşıyorum.

Uyum sağla. Yalnız olmak bana doğal geliyor. Hayatımın büyük bölümünü yalnız geçirdim. Deneyimlerimi paylaşmak, başka bir insana açılmak, bir ilişki geliştirmek - tüm bunlar bana yabancı. Bazen bunun olması gerekip gerekmediğini bile merak ediyorum.

Üstesinden gelmek . . . Lia'dan çok uzun zamandır uzaktayım ama hâlâ tutmam gereken sözler var. Eve döndüğümde, ona yaşadığım hayatı sona erdirmeye ve ihtiyacı olan adam olmaya karar verdiğimi söyleyeceğim. Şeytanlarımın üstesinden gelebilirim; gelmeliyim. Ama Lia beklemeye razı olacak mı?

Geri alınamaz

Hiç hata yaptınız mı? Büyük bir hata?

Chicago'ya döndüm ve patronum Rinaldo Moretti'yle tekrar çalışmaya başladım. Normal hayatım buraya kadarmış. Şirkette yeni yüzler var.

ve birileri defterleri hazırlıyor. Şahsen mi? Bence biraz paradan daha fazlasının peşindeler. Eğer haini ortaya çıkarma umudum varsa, geceleri uyumama yardım edecek iyi bir fahişe bulmam gerekecek.

Cesetler yığıldıkça, Alina'da teselli buluyorum. Onda bir şey var, farklı bir şey. Çok fazla soru sormadan beni anlıyor. Sanki beni yıllardır tanıyor ama daha yeni tanıştık. İşle bu kadar meşgul olmasaydım, onun hikayesini anlamaya çalışırdım. Dünyam kontrolden çıkarken beni ayakta tutan tek kişi o.

Benim için bir anlamı olan tek adamı, bana oğlum diyen tek adamı kaybedeceğim. İsteğini reddetmek istiyorum ama beni bekleyen şeyden kaçış yok. Bunların hiçbirini istemedim ama seçeneklerim tükeniyor ve zaman daralıyor.

Bazı seçimlerin öngörülemeyen sonuçları vardır ve bazı seçimler geri alınamaz.

Engellenemez

Nick Wolfe Chicago'da ünlüdür - yoksa kötü şöhretli mi? Sadece Mafya patronu Rinaldo Moretti'nin gayrimeşru oğlu olarak değil, aynı zamanda durdurulamaz bir çapkın olarak da tanınır. Etrafındaki herkes ona karşı komplo kurmaya çalışsa bile, sonunda her zaman kızı elde ediyor gibi görünüyor. O bir parti adamıdır, çalışmaz ve tüm zamanını kadınları tavlama ve yatak başlığına çentikler geçirir. O tam bir kadın avcısıdır... yoksa erkek fahişesi mi? Ancak, *onunla* tanıştığında kötü şöhretli günleri şaşırtıcı bir şekilde durur ve kadın durumu tersine çevirir.

Fırtınadan Kurtulma Serisi:

Raine'i Yaşatmak

Karayip Denizi'nde seçkinlere hizmet veren bir yelkenlinin kaptanı olan Sebastian Stark, insanlarla karşılaşmamak için elinden geleni yapar. İnsanlarla iletişim kurmak ona göre değil ve bir şişe votka, bir shot bardağı ve belki bir fahişeyle birlikte olmayı tercih ediyor. Karışık bir geçmişten saklandığına şüphe yok ama her şeyi kendine saklamayı iyi beceriyor...

...ta ki gemisinin alabora ve yolculardan birlikte bir cankurtaran salında mahsur kaldığı geceye kadar.

Raine genç, sevimli ve Bastian alkol yoksunluğundan muzdarip olmasaydı muhtemelen onunla ilgilenirdi. Günler geçtikçe, DT'ler, açlık ve susuzluk norm haline gelir. En kapalı insan bile öleceğini düşündüğünde açılmaya başlar, ancak travmatik geçmişlerinin bağlantılı olduğunu fark ettiğinde, Bastian'ı endişelendiren unsurlar artık değildir.

Raine'den nasıl kurtulacağı hakkında hiçbir fikri yok.

Bastian'ın Fırtınası

Sebastian Stark, sıcak ve nemli Miami'de bir kız arkadaşla normal bir hayat sürmeye uygun değildir. Sonuçta, sadece ikisinin olduğu ve her şeyi dengede tutabildiği adaya geri dönmeyi tercih eder. Sokağın aşağısındaki bar onu her gün baştan çıkarmaktadır ama o güçlü kalmaya kararlıdır.

Normal hayata alışmak zor olsa da Bastian kendini toparlamak ve kâbuslardan uzak durmak için elinden geleni yapıyor. Raine mutlu ve onun için en önemli şey de bu.

Ancak tüm kabuslar ortadan kaldırılamaz.

Bastian'ın eski akıl hocası ortaya çıkıp ona bir  ltimatol verdiğinde, Bastian eski alışkanlıklarına geri döner. Kendini korumak istese de Raine'in gerçeklerden uzaklaşması, geçmişindeki karanlık durumların Kontrol edemediği bir kasırđa. Bastian'ın onu korumak için kendini son bir kez daha eski içine -ölüm maçı turnuvalarına- geri atmaktan başka çaresi yoktur.

Silahları kuşanmış halde kutupların vahşi doğasına bırakılan Bastian, dünyanın dört bir yanından gelen büyük suç lordlarının temsilcileriyle mücadele etmek zorundadır.

Durumlar. Rakiplerini incelemiştir; zayıflıklarını bilmektedir ve sevdiği kadın için savaşmaya hazırdır. Karışımda onu endişelendiren tek bir rakip vardır.

Raine'in güvenliğini garanti altına almak için, Bastian, Chicago'nun en büyük mafya ailesinin kilit tetik isiyle karşı karşıya gelecektir; bu adam çok iyi bir nişancı olarak bilinir.

Evan Arden adında bir adam.

OceanofPDF.com

Beklenmedik Durumlar Serisi:

Kitap 1: Damızlık Kız

Sör Branford, cesur bir siyasi hamleyle, bir savaş başlatmak amacıyla beklenen prenses yerine bir cariyeyi gelini olarak kabul eder. Zavallı Alexandra müstakbel bir kralın karısı olarak nasıl davranması gerektiği konusunda çok az şey bilmektedir ve aniden kocası olan adam hakkında hiçbir şey bilmemektedir.

Alexandra bir piyon olarak kullanıldığının farkındadır ve entrikacı soylu kadınlardan ve hor görülen prenesten uzak durmak, kocası tahta çıkarken konumunu kabullenmek ve artık aynı yatağı paylaştığı adama karşı duyduğu korkuların üstesinden gelmek için elinden geleni yapmalıdır.

Sör Branford her şeye sahip olmaya karardır - krallık, kendi seçtiği bir eş ve babasının ölümü için aradığı intikam. Naif hizmetçi kızın, tahmin edebileceğinden çok daha önemli bir hale gelmesini beklemiyordur.

Kitap 2: Baştan Çıkarma

Alexandra yeni hayatına uyum sağlamaya çalışırken, çok geçmeden ihanetin kale duvarlarının içinde yattığını keşfeder. Soylu kadınlar ona karşı komplo kurunca, Alexandra kendini Branford'un öfkesinin hedefinde bulur. Temkinli kocasının güvenini kazanmak genç hizmetçi için hiç de kolay olmayacaktır.

Branford yatak odasını iyi biliyor olabilir ama kendini hem prenslik hem de kocalık görevlerini yerine getirmeye hazır bulmuyor. Attığı yanlış adımlar kraliçenin gazabına uğramasına neden olur ve günahlarını telafi etmek için elinden gelen her şeyi yapmak zorunda kalacaktır. Branford bulmalı

Eğer ikisinden birinin önlerindeki ihanetin üstesinden gelme şansı varsa, kalbini yeni karısına bir yolunu bulmalıdır.

Kitap 3: Sona Erme

Sör Branford, kararlı bir sabırla genç karısına evlilik odalarında bulunabilecek zevkleri öğretir. Hala kendinden emin olmasa da, Alexandra kendini yeni hayatının olasılıklarına ve fırsatlarına açmaya başlar. Branford siyasi bir evlilikten daha fazlasına sahip olma arzusunu dile getirdikçe, Alexandra yeni kocasının şu yönlerini keşfeder Koruma, sadakat ve hatta belki de aşk vaat ediyor.

Kocasını daha iyi başlayan Alexandra, çok geçmeden Sör Branford'un karısı olmanın, onun yatağını paylaşmaktan daha fazlası olduğunu keşfeder. Kraliçe Sunniva ona "asil yürekli" olmasını söylemiştir ve aristokratların hayatları Alexandra'nın ellerindeyken, sonunda saraydaki ve kocasının hayatındaki konumunun önemini başlar. Çok geçmeden Branford, Alexandra'nın krallığı için ne kadar değerli bir hediye olduğunu anlamaya başlar.

Kitap 4: The Shortcoming

Alexandra ve Branford arasındaki bağ derinleşirken, her ikisinin de geleceğe dair umutları vardır. Branford krallığını hem bilgelik hem de sert bir el ile yönetmeyi arzularken, Alexandra kocasına bir varis vermeyi hararetle istemektedir. Alexandra asil rolünü benimsemeyi öğrenirken, kötü davranan bir sahibin elinden kurtardığı kızla dostluk kurar. Görünüşe göre hayatları sonunda onları aradıkları mutlulukla ödüllendirmiştir.

Ancak mutluluğun bir bedeli vardır, çünkü ufukta savaş görünmektedir.

Komşu Hadebrand Krallığı bir ordu toplamıştır ve Branford, aşılmaz ihtimallere karşı halkı için savaşmak zorundadır.

Alexandra dehşete kapılır ama krallığına örnek olması gerektiği için korkusunu belli .

Savaş eninde sonunda bitmek zorundadır ama Branford'un aklında tek bir şey vardır: Kraliyet soyunu devam ettirmek. Peki Alexandra, kocasına sahip olması gereken tek şeyi veremediğinde yaşadığı kalp kırıklığının üstesinden nasıl gelecektir?

Kitap 5: Cariye

Kraliyet fedakarlık gerektirir.

Kral Camden'ın sağlığı kötüleştikçe, bir varise duyulan ihtiyaç da göz ardı edilemeyecek kadar önemli hale gelir. Başka bir seçeneği olmayan Alexandra, Hadley'nin Branford'un veliahtı olarak Silverhelm sarayına gelmesini metanetle beklemek zorundadır.

cariye. Kraliçenin görev fermanı Alexandra'nın zihninde yankılanırken, krallığın iyiliği için iğrenç koşulları kabul eder. Bu koşullar karşısında daha fazla yıkıma uğrayan tek kişi Branford'un kendisidir.

Branford, Alexandra'nın sevgisini reddederken ve Kral Edgar savaş sonrası avantajına baskı yaparken, genç çift için her şey kaybolmuş gibi görünmektedir. İhanet hâlâ Silverhelm kalesinin derinliklerinde yatmaktadır ve hainin ortaya çıkması en az olası kaynaklardan gelecektir.

Kitap 6: Yakalama

İki hainin aralarından uzaklaştırılmasıyla Branford ve Alexandra birbirlerine olan inançlarını yeniden canlandırır. Branford, Alexandra'nın

Kral Edgar ve Hadebrand Krallığı'na karşı müttefiklerini toplarken onu korumak için her zaman Alexandra'nın yanında.

Alexandra'nın zarafeti ve alçakgönüllülüğü Silverhelm halkının kalbine dokunur ve çiftin etrafı halkının sevgisiyle çevrilir. Uzun zamandır beklenen bir varisin yolda olduğu haberi krallık halkına ulaştığında, herkes kralları ve halktan kraliçeleriyle birlikte sevinir.

Ancak Silverhelm'in yok oluşunu görmek isteyenlerin kalplerinde hâlâ ihanet vardır ve amaçlarına ulaşmak için Alexandra'ya zarar vermeye hazırdırlar. Kral Edgar hâlâ merhamet göstermeyecektir ama geçmişteki olaylardaki rolü ortaya çıkacak mıdır? Branford yenilmez değildir ve karısını güvende tutmak için ettiği yeminlere rağmen Alexandra hâlâ savunmasızdır. Akla hayale gelmeyecek bir şey olduğunda, Branford bu kayıptan kurtulamayabilir.

Kitap 7: Yıkım

Branford kırılgan ve çaresiz olsa da başka seçeneği yoktur: Hadebrand'a karşı savaş ilan etmelidir, yoksa Edgar'ın şeytani karanlığı tüm halkı saracaktır. Silverhelm'in ordusu sayıca çok üstündür, ancak Branford halkın halktan kraliçelerine olan sevgisini hafife alır. Halk sevgili naiplerini desteklemek için ayaklanır ve Branford karısı için bir umut ışığı görür. Önceki başarısızlıklarını telafi etmek ve krallığının geleceğini güvence altına almak için her zamankinden daha kararlı hale gelir.

Ölümcül niyetleriyle hain Kral Edgar ve Prenses Whitney yaptıklarının bedelini ödemelidir. Halkın değer verdiği her şeyi yok etmelerine izin verilmemelidir.

Kalbinde zayıf bir umutla Branford halkını toplar ve yol boyunca müttefikler toplayarak Hadebrand'daki kaleye doğru ilerler. Diğer soylu ailelerin de desteğiyle Branford, kendi ailesinin ve tüm krallığın hayatta kalması için savaşıacak gücü bulmak zorunda kalacaktır.

Tek bir yol görüyor: Düşmanını yok etmek.

OceanofPDF.com

Kafes Üçlemesi

Takedown Teague

Bu televizyon için yapılmadı. Bu ham, acımasız yeraltı dövüşü. Kafesin içinde benden ve girmeye cesaret edenlere verdiğim acıdan başka bir şey yok. Kafeste kendimden başka kimse için endişelenmeme gerek yok. Ama o kafesin dışında durmaya başladığında her şey değişti. Artık para ya da zafer için dövüşmüyordum, onun için dövüşüyordum.

Tuzak

Maine'deki ücra bir adada tuhaf ritüeller.

Çılgın komşum bir manav reyonunda çırılçıplak yatıyor. Etimi kesen bir bıçağın acısı.

Şimdi neden hayatın asla kolay olmadığını söylediklerini anlıyorum.

Tria'nın elinin göğsüme yumuşak dokunuşu devam etmemi sağlayan tek şey, ama bunun sonuçları da var. Bir savaşçı olarak, hayatın çıkardığı her şeyle başa çıkabilmeliyim, ama başa çıkamadığım bir durum var.

Tek bir başa çıkma mekanizmam var; kolumda bir tüp ve damarımın içinde bir iğne.

Serbest bırakıldı

Oblivion tatlı mı tatlı bir yer.

Acı yok. Geçmişle ilgili rahatsız edici düşünceler yok. Son yaptıklarımın dolaylı suçluluk duymuyorum.

Derinlerde bir yerde hala ne kadar berbat durumda olduğumu bilen bir parçam var. Şu anda bir çıkış yolu göremiyorum. Tria gitti ve şu anki halimle beni affetme ihtimali sıfır. Kendimi toparlamam, sorumluluklarımı kabul etmem ve telafi etmeye çalışmam gerektiğini biliyorum ama nereden başlayacağımı bilmiyorum.

İş yok. Evim yok. Diğer keşlerle birlikte sokaklarda yaşıyorum. Daha önce Tria'ya verebileceğim ne kadar az şey varsa, şimdi de ona verebileceğim hiçbir şey yok. Tek çıkış yolu Tria'ya geçmişimle ilgili gerçeği anlatmak, ama anıları yeniden yaşama fikri o kadar acı verici ki, bir çözüm bulacak kadar uzun süre düşünemiyorum.

Dibe ve artık hangi yolun yukarı olduğunu bile bilmiyorum.

OceanofPDF.com

Tek Başına Romanlar

Deklan

Babamın bir borcu var.

Ben onun para

birimiyim.

Foley ailesinin yeni taç giymiş mafya kralıyla evlenmem gerekiyor.

Babamın günahlarının karşılığı olarak. Anlamıyorum neden

Foley'ler beni isterdi ama ben bir suç ailesinde büyüdüm ve size söyleneni yapmamanın çirkin sonuçlarını biliyorum.

Ancak düğün tarihi yaklaştıkça anlaşma değişiyor ve hakkında hiçbir şey bilmediğim bir adamla evlenmek üzereyim. Aslında, soyadını bile bilmiyorum.

Mafya prensesi olmak yerine, uşakla evleniyorum. Deklan.

Ona bir kez baktıktan sonra, düğün gecesinden sağ çıkabileceğimden emin değilim.

Aşknlık

İletişim söz konusu olduğunda kadınlar ve erkeklerin iki farklı gezegenden geldiği söylenir, ancak içlerinden biri basitçe anlama yeteneğine sahip değilken tarih öncesi zamanların engellerini nasıl aşabilirler?

Dil mi?

Ehd, vahşi doğada tek başına yaşayan bir mağara adamıdır. Güçlü ve zekidir ama tamamen yalnızdır. Çukur tuzagında genç ve güzel bir kadın bulunduğunda, bu kadının onun eşi olması gerektiğini anlar. O

nereden geldiğini bilmiyor; oldukça tuhaf kıyafetler giyiyor ve ağzıyla başını ağrıtan bir sürü ses çıkarıyor. Yine hayattaki amacını yerine getirmeye kararlđdır; ona bakacak, onu koruyacak ve içine bir bebek koyacaktır.

Elizabeth nerede olduğunu ya da oraya nasıl geldiğini bilmiyor. İçinde bulunduğu durumdan dolayı kafası karışık ve sıkıntılıdır ve onu mağara evine geri götüren bir mağara adamı vardır. Ehd'nin ilkel yaklaşımlarıyla hiç ilgilenmiyor ve onu dinlemesini sağlayamıyor gibi görünüyor. Ne denerse denesin, bu ilkel ama güzel adama derdini anlatmak sürekli ve çoğu zaman komik bir mücadeledir.

Yanlarında sadece birbirleri varken, savaşmak için birbirlerine güvenmek zorundadırlar vahşı doğanın tehlikelerine karşı koyup kış aylarına hazırlanırlar. Bir arada var olma mücadelesi verirken, onlarınki dilleri ve zamanı aşan bir aşk hikâyesine dönüşür.

Ofsayt

En iyisi olmak zorundayım. Ben en iyisiyim. Hızlıyım. Güçlüyüm. Zekiyim. Lise futbol takımımın yıldız kalecisiyim ve büyük ligler beni izliyor. Kaptanları olarak takım arkadaşlarım saha içinde ya da dışında ne dersem yaparlar. Kızlar fetih listeme eklenmek için adeta yalvarıyor. Dünyanın en iyi takımında profesyonel olmayı başardığım sürece, babamın gazabından endişe etmeme gerek kalmayacak.

Ben Thomas Malone'um ve dünyanın benim etrafımda döndüğünü gördüm.

Okulda yeni bir kız var ve cazibeme teslim olması an meselesi. Bu kız diğerlerinden biraz daha inatçı - bana adını bile söylemiyor! O da zeki. Belki *de fazla* akıllı. Ben yapamam

Onu içeri al. Kimseyi içeri alamam. Çok endişeli değilim, ama ben bile onun hedefe odaklanmamı engellediğini kabul etmek zorundayım.

Babam bu konuda mutlu olmayacak.

Shakespeare'i sevdiğimi söylemiş miydim? Evet, biliyorum. Ben yürüyen bir çelişkiyim. Bard'a göre, "bazıları büyük doğar, bazıları büyüklüğe ulaşır, bazıları da büyüklük tarafından itilir." Her nasılsa bende üçü de var.

Şimdi kim buna uygun yaşayabilir ki?

Değer

Yaralı bir Romalı Tribunus, yaralarını sarmakla görevlendirilen kölenin dokunuşunda teselli bulur. Bir köle olarak onun değeri Birkaç sikke, ama Tribunus Faustus onun hakkında daha çok şey öğrendikçe, onun gerçek değerini anlamaya başlar. Yine de, onun konumundaki bir adam asla

Bir köleye karşı duygularını kabul eder ve zaten başka bir adam tarafından sahiplenilmiştir.

Alarm

Güvenli ve rahat. Bu Chloe'nin hayatını özetliyor. Dövmelerle kaplı, uzun boylu, esmer bir yabancıyla tanışmak planlarında yoktur. Kötü çocuklar onun tipi değildir - muhteşem olsalar ve tuğla duvar gibi inşa edilmiş olsalar bile.

Onun iç

Alarmlar onu, Aiden Hunter'ın kesinlikle annesinin uzak durmasını söylediği erkekler listesinde olduğu konusunda uyarır ama o dinlemez. Bunun yerine, kendini Aiden'a ve onun vaat ettiği heyecana doğru çekilirken bulur.

Miami'de sahile yakın bir yerde, günlerini heyecanla ve gecelerini daha önce hiç yaşamadığı tutkuyla dolduruyor. Onun saklandığını biliyor

Ancak Chloe endişelerini bir kenara iter ve bu yeni yaşam biçimini benimser.

Aiden ona hayatı dolu dolu yaşamayı öğretirken, Chloe kendi iç dünyasıyla savaşıyor.

ona dikkatli olmasını söyleyen uyarılar. Korkularının haklı olabileceğini anladığında ise artık çok geçtir.

Aiden'geçmişini peşini bırakmıyor ama o avcı mı yoksa avlanan mı?

Emtia .

İnsan kaçakçıları tarafından avlanan bir

kadın. Ateşli ve tehlikeli bir koruma.

Tam bir yıkım.

Medeniyetin sonu.

Yeni bir para biriminin başlangıcı. Kadınlar

artık en yüksek meta.

Örnek

Bir laboratuvarı

uyandırdım. Kim olduğumu

bilmiyorum.

Benimle ilgilenen doktora karşı açıklanamaz bir çekim hissediyorum. Bana değiştirildiğimi, daha güçlü ve daha hızlı olduğumu, tüm insanlığın tehlikede olduğu bir savaşta önemli bir bileşen olacağımı söylüyor. Bunun için gönüllü olduğumu söylüyor. Dönüştürülmeye gönüllü olduğumu söylüyor ama bana söylediklerinin doğru olup olmadığını bilmeme imkân yok. doğru olduğunu söylüyor.

Doğru olmayan bir şeyler var. Anılarım alındı, temizlendi, ama rüyalar bilinçli zihnime kaymaya başlıyor. Bu olduğunda kimsenin bilmesine izin veremem, yoksa anılarımı tekrar silerler. İçimde bir yerlerde, önemli bir şeyi hatırlamam gerektiğini biliyorum.

Anlamadığım bir savaştayım ve güvendiğim tek kadına güvenemiyorum.

Kitapları Değerlendirmek

Sosyeteye giriş yolu oldukça düz bir : kim olduğunuz, kimlerle ilişki kurduğunuz ve kimin etiketini taşıdığınız öncelikleriniz haline gelir. Sizi tanımlarlar. Onlar yargılandığınız yönlerinizdir.

Ashlyn'in dünyası aydınlanma ve inceliklerle doludur ve artık babasının şirketinde, onun her zaman planladığı gibi finans dünyasını geçirmeye hazırdır. Geleceği uzun zaman önce senaryolaştırılmıştı, ancak bisikletli güzel bir çocukla tesadüfen karşılaşması Ashlyn'e hayata yeni bir bakış açısı kazandırır.

Ethan çok genç, çok dövme, çok piercingli, yani onun dünyasına asla uyamayacak kadar her şeye sahip. Onun da büyük sorunları vardır. Ashlyn, bırakın zorba babasını, arkadaşları tarafından bile asla kabul edilmeyeceğini biliyor ama onun anı yaşayan bakış açısında onu kollarına çeken bir şey var.

Ashlyn bir seçim yapmak zorundadır. Aile hanedanlığından vazgeçip bu büyüleyici ama hasarlı genç adamla hayatı dolu dolu yaşayabilecek midir?

Sayıcı üstün

Ben pek sosyal bir tip değilim. Yetişme yıllarımın çoğunu hapishanede geçirdikten sonra, Kanada'nın Kuzeybatı Toprakları'nın vahşi doğasında izole bir yaşamı tercih ediyorum, turistlere en iyi avlanma alanlarına rehberlik ederek ihtiyacım olan az parayı kazanıyorum. Arkadaşa ihtiyacım yok; bunun yerine yalnızlığı arzuluyorum, özellikle de subarktik kış aylarında, ama zor durumdaki bir kadınla karşılaştığında ne yapmam gerekiyor? Onu soğukta lme terk edemem, üstelik fırtına da yaklaşıyor.

şimdi gözlerden uzak kulübeme hapsolmuş durumdayız ve Seri'de doğru olmayan bir şeyler olduğunu hemen fark ediyorum - yoksa adı Netti miydi? Kar ayakkabılı bir tavşanın yn değiştirmesinden daha hızlı ruh hali değiştiriyor. Aslında, bu gizemli kadının yoğun yeşil gözlerinin ardında birden fazla kişi olduğunu düşünmeye başlıyorum.

Fiziksel olarak, rustik kulübede sadece ikimiz mahsur kaldık, ama yine de sayıca az olduğumu hissediyorum.

Savaged

USA Today çoksatan yazarı Shay Savage'dan daha önce hiç yayımlanmamış dört öykü.

Geçici olarak serbest bırakılmaya ihtiyacı olan bir yönetici. Ruhunu temizlemek isteyen bir Dom. Çarpık bir üniversite karşılaşması. Bir ofis binasının ele geçirilmesi sırasında bir asistan ve bir teröristin beklenmedik buluşması. Bu ateşli kısa öykülerde fantezilerinizi gerçekleştirmek için bekleyen dört alfa erkeği.

Vahşileşmeye hazır mısınız?

İçindekiler:

Yarın aynı saatte: **Yönetici Julian Reddick el losyonu markasından ancak çıkmak için zamanı yoktur. Çözüm nedir? Kötü şöhretli üst sınıf bir şirketten bir "öğlenci" . Valerie Woods tam da ihtiyacı olan dikkat dağıtıcıdır.**

Bağları Temizlemek: Sevdiği kişiyi incitmiş bir Dom ve serbest bırakılmak isteyen istismara uğramış bir denizaltı. Her ikisi de ihtiyaç duydukları şeyi asla bulamayacaklarından emindir, ancak birbirleriyle şifa bulurlar.

Karşılaşma: Kampüs yakınlarında bir hafta sonu gecesi, üniversiteli bir kız eve doğru yürür.

Yerel bir barda tek başına. Onu gölgelerden izleyen ve durumdan faydalanmak için bekleyen kimdir?

Want No More: Olivia'nın yeni işi, teröristlerin ofis binasını ele geçirmesiyle beklenmedik bir hal alır. Olivia rehin alınır, ancak seksi baş uşak Adam, Olivia'nın tam olarak arzuladığı şey gibi görünmektedir.

BONUS HİKAYE

Ne İstiyorum (Adam'ın bakış açısından Artık İstemiyorum): Adam Lebourn'un son üç yıllık hayatı bu noktaya kadar geldi, ancak hayatını mahveden adamdan intikamını almak için makul miktarda şansa güvenmesi gerekecek. Şans tılsımının güzel, itaatkâr bir asistan olarak karşısına çıkmasını hiç beklemiyordu.

OceanofPDF.com

Kindle Unlimited-Ücretsiz Okuyun!

Tek Başına Çalışmalar:

Emtia: <http://www.amazon.com/dp/B016V9LK0C> :

Numune www.amazon.com/gp/product/B01BFZXUWS

Değer: www.amazon.com/gp/product/B00KAFC6MK/

Kutulu Setler:

Fırtınadan Kurtulmak - Raine ve Bastian'ın Fırtınasından Kurtulmak Kutulu Set:

<https://www.amazon.com/dp/B00OE9I6NQ>

Evan Arden-Komple Kutulu Set:

www.amazon.com/gp/product/B01899NUUK

Kafes Üçlemesi: <https://www.amazon.com/dp/B01LW7UHQF>

Novella Koleksiyonu:

Savaged: <http://www.amazon.com/dp/B00Q9DRR1W>

OceanofPDF.com

Yazar Hakkında

Shay Savage, ailesi ve çeşitli ev hayvanlarıyla birlikte yaşadığı Cincinnati, Ohio'da yaşayan bağımsız bir yazardır. Başarılı bir konuşmacıdır ve Toastmasters International'dan Distinguished Toastmaster unvanına sahiptir. Hobileri arasında büyük, sarı Jeep'iyle off-road yapmak, her türden bilim kurgu ve futbol yer almaktadır.

Savage'ın psikoloji diploması var ve bu bilginin çoğunu hikayelerindeki karakterlere aktarıyor.

Yazardan: "Benim işim size HİSSETTİRMEK. Bu her zaman iyi hissedeceğiniz anlamına gelmiyor, ancak okuyucularımın karakterlerime önemseyecek kadar bağlanmasını istiyorum."

Savage'ın birçok kitabı çok çeşitli konuları ve alt türleri derin kusurlu karakterlerle kapsıyor. Mağara adamlarından bağımlılara ve tetikçilere kadar, kendinizi bu kurtarılamaz görünen karakterlere aşık olurken bulacaksınız!

Web sitesi: <http://www.shaysavage.com/>

Webstore: <http://www.shaysavage.com/merchandise>

Amazon Yazar Sayfası: <https://www.amazon.com/Shay-Savage/e/B00AP83E7S/>

Facebook: <https://www.facebook.com/ShaySavage7289> Shay

[Savage](#)'ın Hikayeleri Grubu:

<https://www.facebook.com/groups/179159748837682/>

Goodreads:

https://www.goodreads.com/author/show/5160667.Shay_Savage Instagram:

<https://www.instagram.com/savage7289/>

Twitter: <https://twitter.com/Savage7289> Blog:

<http://shaysavage.blogspot.com/> Tumblr:

<https://shaysavage.tumblr.com/>

OceanofPDF.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.